Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

42

JOI, 15 OCTOMBRIE 1970, ANUL IV

160

DIN SUMAR:

CINE A CÎSTIGAT TROFEUL MINITEHNICUS? PAG. 8-9

TOTUL DESPRE Gulliver PAG. 10-11

FORMULA MAGICA 1=2! PAG. 13

IN ACEST NUMAR SEMNEAZĂ

- ȘERBAN CIOCULESCU
- D.I. SUCHIANU
- MIHNEA GHEORGHIU
- GH. FOCȘA
- GHEORGHE TOMOZEI
- PETRE GHELMEZ

1

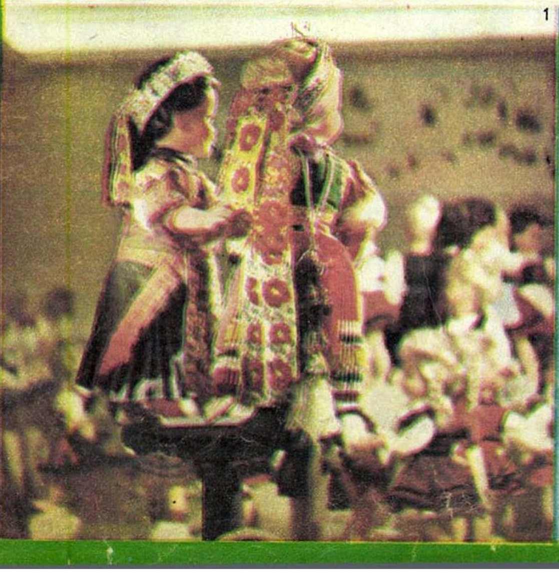

2

3

a

42

ACTUALITĂȚI CUTEZĂTORII

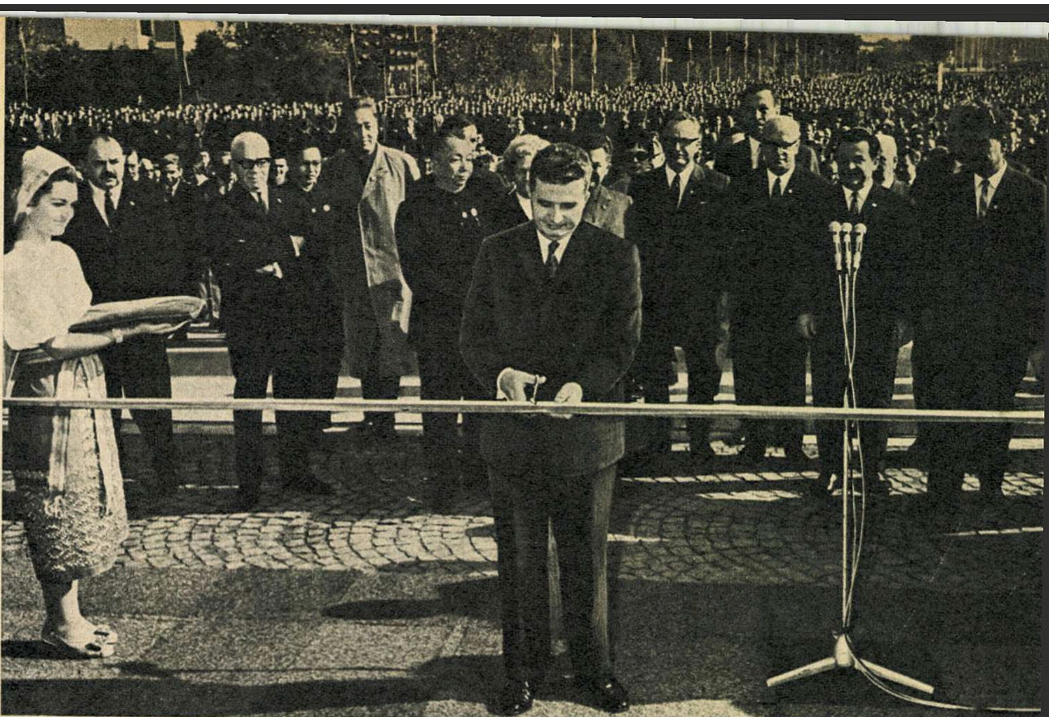

Duminică, 11 octombrie a.c., în prezența tovarășului Nicolae Ceaușescu și a celorlalți conducători de partid și de stat, a avut loc inaugurarea Tîrgului Internațional-București.

Aflat la prima sa ediție, Tîrgul Internațional București găzduiește pavilioane a 27 de state din patru continente.

Ca țară gazdă, România este și principalul expozant al tîrgului. Pe o suprafață de 19 500 m.p. întreprinderile noastre prezintă aproximativ 1 300 de produse, remarcabile prin caracteristicile lor constructive și performanțele lor tehnico-funcționale, la nivelul superior al tehnicii contemporane.

Prezența a 728 de cunoscute firme de peste hotare atestă convingător faptul că în aceste zile Capitala României socialiste a devenit un important punct de atracție, grupînd realizări dintre cele mai spectaculoaseale industriei și tehnicii mondiale.

CADRAN PIONIERESC • CADRAN PIONIERESC • CADRAN PIONIERESC • CADRAN PIONIERE

• Stoicești, județul Vîlcea. Pionierii de la Școala generală ne comunică: 7850 m reprezintă suprafața pe care am cultivat-o cu legume și porumb. Recolta este bogată și va fi valorificată. Astfel școala se va îmbogăți cu noi materiale didactice, iar noi vom face o excursie prin țară.

• Ion Petrescu, corespondent special din Timișoara, comunică: «În grădinile C.A.P.-urilor apropiate, sau în diferite sectoare de prelucrare a fructelor, legumelor, zarzavaturilor, elevii Liceului nr. 1 au lucrat zilele acestea cu multă tragere de inimă.

• Pionierii detașament
clasei a VII-a B, de la Șc
generală din Tohan, județul
șov, ne informează: «Avem
te să povestim despre det
mentul nostru și o s-o fa
Acum însă vrem să vă spu
numai că am fost harnici p
goarele C.A.P.-ului, unde
ajutat la recoltatul cartofi

START ÎN CONCURSUL MINITEHNICUS 1971

Sîmbătă, 10 octombrie a.c., într-o atmosferă entuziastă, în sala de spectacole a Palatului pionierilor din București, în prezența a sute de cititori, au fost înmînate cele 22 de premii și mențiuni obținute de pionierii din municipiul București la concursul «Minitehnicus 1970». La adunare au participat ca invitați membri ai Comitetului Municipal București al P.C.R.., reprezentanți ai conducerii Consiliului Național al Organizației Pionierilor, ai Consiliului Municipal al organizației pionierilor și redactori ai revistei «Cutezătorii».

După înmînarea premiilor, primit cu aplauze tinerești, a luat cuvîntul tovarășul Dumitru Popa, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prim secretar al Comitetului Municipal București al P.C.R. care a adresat calde cuvinte de felicitare cîștigătorilor, îndemnîndu-i pe toți minitehnicienii din Capitală să obțină și mai frumoase realizări, în noua ediție, 1971, a concursului.

În încheiere, a avut loc o demonstrație de carturi și racheto-modele, precum și vizionarea unor filme din viața și activitatea pionierilor.

•

În paginile 8—9, relatari de la înmînarea premiilor în alte localități din țară.

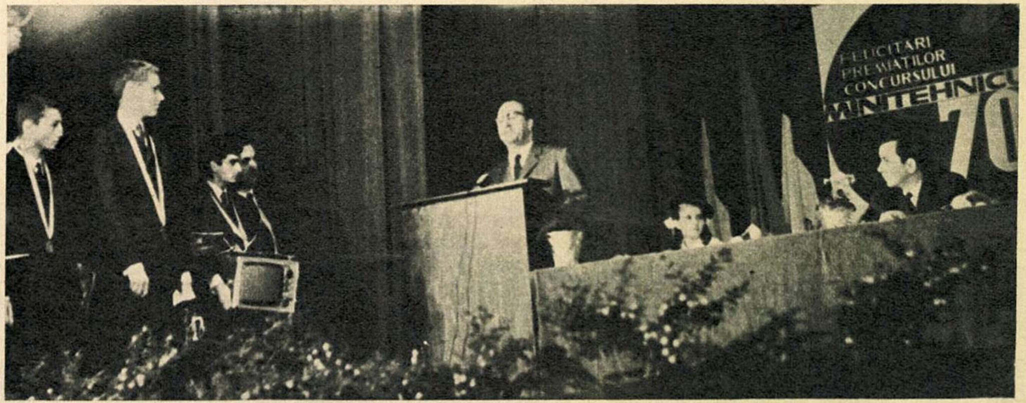

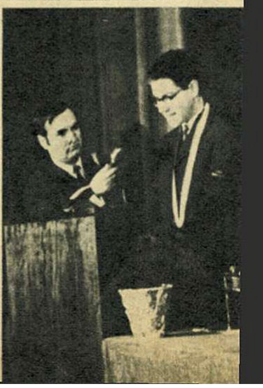

TREAPTĂ SPRE MATURITATE

Interviul nostru cu tovarășa FLOAREA ISPAS secretar al Comitetului Central al U.T.C.

Reporter: *Și în această toamnă, ca în toate celelalte de altfel, copiii au revenit la învățătură mai mari cu... o clasă. Au mai crescut. Unii au împlinit 14 ani! Momentul este foarte important. Mulți pionieri se simt destul de mari pentru a intra în Organizația Uniunii Tineretului Comunist, sînt nerăbdători să pășească spre această treaptă a maturității lor. Dumneavoastră, în calitate de secretar al C.C. al U.T.C., ce le recomandați pentru pregătirea lor, în vederea realizării acestei dorințe?*

F.I.: Pionieria, spun din experiență proprie, oferă condiții optime de dezvoltare multilaterală a personalității copilului. Unitățile și detașamentele de pionieri asigură acel cadru de manifestare a aptitudinilor fizice și intelectuale în care dorințele, preferințele se conturează în fapte reale de muncă, de activitate și în mod treptat se produce acel proces firesc de «creștere» la care vă referiți. Momentul intrării în U.T.C. este emoționant, nu se uită niciodată. Dar cu toată emoția lui, nu e decît un moment! Esențial este ca această calitate nouă, **de utecist,** să fie înțeleasă, așa încît pionierul să fie conștient că ea presupune o pregătire complexă, concretizată în rezultate bune la învățătură, comportare corectă în școală, în familie și în alte împrejurări. Ajunși mai aproape de perspectiva de a deveni utecişti, pionierii din clasele mari vor participa la diferite manifestări prin care să cunoască prevederile Statutului U.T.C., caracterul revoluționar, obiectivele și principiile organizației, drepturile și îndatoririle ce le vor reveni ca uteciști, precum și momentele de seamă ale activității revoluționare a tineretului din patria noastră.

Pregătirea pionierilor pentru a deveni uteciști, noi o considerăm parte integrantă a procesului de educare multilaterală a elevilor. De fapt, este vorba de un salt calitativ, în adolescență, cu complexe implicații sociale și particulare. O dată cu aceasta, conținutul activităților se complică, diversitatea lor crește.

Reporter: *În curînd, poporul nostru va cinsti împlinirea unei glorioase jumătăți de veac de la întemeierea Partidului Comunist Român. Ce acțiuni organizează elevii — uteciști în întîmpinarea aniversării semicentenarului partidului?*

F.I.: Pentru organizațiile Uniunii Tineretului Comunist, pentru întregul tineret al patriei noastre această perioadă este bogată în manifestări ale dragostei și atașamentului față de patrie, față de conducătorul nostru iubit — Partidul Comunist Român, în frunte cu secretarul său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, exemplul cel mai strălucit de abnegație, de luptă și clarviziune, de dăruire totală pentru progresul României Socialiste.

Elevii și-au propus să întîmpine această aniversare cu rezultate superioare la învățătură și în activitatea în afară de clasă. Vor dedica semicentenarului creării P.C.R. acțiuni speciale cum ar fi: întîlniri cu vechi militanți ai partidului, vizite la locurile memoriale care păstrează pagini de seamă din istoria luptei partidului, acțiuni de muncă voluntar-patriotică, vizitarea unor obiective realizate de poporul nostru sub conducerea P.C.R., fabrici, uzine, hidrocentrale, instituții de artă și cultură. Elevii care activează în cercuri pregătesc expoziții cu lucrări dintre cele mai diferite, ca un omagiu adus istoricului eveniment.

În anul 1971, va avea loc și cel de-al IX-lea Congres al U.T.C. În prezent se desfășoară în organizațiile U.T.C. adunările de dare de seamă și alegerea noilor organe conducătoare. Congresul va face bilanțul activității U.T.C. pe ultimii 5 ani și va jalona direcțiile de viitor ale muncii noastre cu tineretul, pe baza sarcinilor stabilite de partid. Cu rezultate bune la învățătură, cu o suită de acțiuni politice, cultural-artistice și sportive vor întîmpina elevii acest important eveniment din viața organizației noastre.

Reporter: *Anii pionieriei rămîn adînc întipăriți în memoria purtătorilor cravatelor roșii și prin numeroasele acțiuni devenite tradiționale. Ce perspective le deschid activitățile organizației U.T.C.?*

F.I.: Intrînd în U.T.C., ei vor păși într-o etapă superioară a activității de organizație, care solicită în grad mai înalt spiritul de răspundere, autoconducerea și inițiativa. Îi așteaptă pasionante activități politice, culturale, științifice, confruntări de păreri în cercurile, cenaclurile și societățile elevilor, activitățile de muncă voluntar-patriotică, taberele de odihnă și instruire a activului U.T.C., taberele cu profil științific, tehnic, cultural-artistic și sportiv, expedițiile și excursiile tematice, de studii și documentare, diverse concursuri, competițiile sportive etc. Împreună cu Consiliul Național al Organizației Pionierilor, sîntem preocupați de a asigura îndrumarea cuvenită, așa încît în toate unitățile școlare să se realizeze trecerea firească de la viața pionierească la aceea de utecist, pentru ca, deopotrivă, cele două etape importante din viața tinerilor să-și păstreze ineditul, frumusețea, romantismul, să rămînă trepte de neuitat spre visul fiecărui tînăr de a deveni comunist, de a fi primit în rîndurile Partidului Comunist Român.

REPORTER

AMINTIREA LUI Swift

225 DE ANI DE LA MOARTE

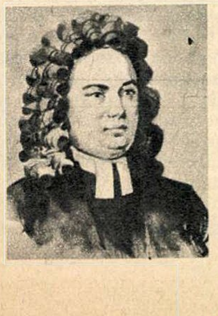

de
MIHNEA GHEORGHIU

Dacă ai vrea să-ți aduci aminte de un om, un nume al istoriei literare, doar pentru că i se împlinesc 225 de ani de la moarte, poți avea aerul acelui gazetar de serviciu care pîndește aniversările ca să «dezgroape» cîte un personaj azi neinteresant, fie el și o celebritate la vremea lui. Dar cu Swift lucrurile stau altfel, căci pe măsură ce timpul trece, personalitatea lui artistică și drama lui personală capătă dimensiuni noi.

La tricentenarul nașterii sale, acum trei ani, mă aflam la Dublin, orașul în care s-a născut, a luptat și a suferit și unde și-a aflat locul de veci. În anul acela, toate marile librării etalau noi ediții și cărți despre Swift și nu cunosc vreo publicație importantă din lume care să nu-i fi dedicat pagini pline de admirație și de înțelegere.

Îmi fac, prin urmare, o plăcută datorie din scrierea acestor prea puține cuvinte care să omagieze, încă o dată, memoria ciudatului decan de la St. Patrick înmormîntat acolo, în catedrală.

Ar trebui poate să scriu aici despre autorul *Călătoriilor lui Gulliver* (1726), explicînd odată mai mult tîlcul lor adevărat, fiindcă această poveste nu-i o fantezie ca *Alice în țara minunilor*, ci o satiră politică deghizată, care irumpe, ca toate

(Continuare în pag. 10)

REPORTAJUL SĂPTĂMÎNII

LA DOI PAȘI DE EXTRAOR-DINAR

ÎNTR-O ȘCOALĂ SĂTEASCĂ

Nici n-ar mai trebui să spun, pentru că toată lumea știe: să fii elev nu-i o «meserie» prea ușoară. Puțini știu însă că să fii elev într-a VIII-a A, a Școlii generale din comuna Vedea (județul Ilfov) e foarte greu.

Parcă vă văd ridicînd din sprîncene, gata să-mi aruncați, ca pe o săgeată, întrebarea: «De ce să fie mai greu în această clasă decît în altele asemănătoare, din alte școli?» Iar eu mă grăbesc să vă răspund: pentru că *în realitate* această «a VIII-a A» e o clasă puțin mai deosebită decît altele.

Am spus *în realitate* pentru că în aparență nimic nu pare deosebit: niște fete și niște băieți ca oricare alții, care învață într-o sală obișnuită, în care băncile sînt bănci ca peste tot, catedra e catedră, tabla e tablă. Și totuși Totuși deosebirea de care vă vorbeam există.

Să încerce cineva, un nou venit din altă școală, să intre în clasa aceasta ca elev și să nu lase la ușă, afară, tot, absolut tot ceea ce n-ar putea fi trecut la «capitolul calități». Să încerce și se va convinge repede cît de greu îi va fi.

Să zicem că în această clasă ar fi transferat așa, dintr-o dată, un elev care, crezînd că-i mai șmecher decît toți, ar obișnui, din cînd în cînd, să **nu** spună *adevărul-adevărat*. Să zică, de pildă, că acasă e pus să facă tot felul de treburi și din cauza asta nu-și poate pregăti temele, sau că e bolnav și trei zile nu poate să vină la ore, cînd, de fapt, lui i-a venit chef, pur și simplu, să lipsească de la școală. Credeți cumva că nimeni nu se va interesa de el, că va fi lăsat de capul lui? Dimpotrivă, va ajunge — și încă foarte repede — la fel ca Mihai Peiu, să-i fie rușine să-și aducă aminte de clipa în care i-a venit o asemenea... inspirație.

Foto: GRIGORE PREPELIȚĂ

Mihai a-ncercat figura aceasta. Dar... nu i-a mers. Aflînd care-i adevărul (atît diminețile, cît și zilele în care lipsea, Mihai și le petrecea la baltă, pierzîndu-și vremea în fel și chip), colegii lui au pornit la... atac. Un atac declanșat pe toate fronturile: bunica era pusă la curent cu toate mișcările lui, mama (cînd se-ntorcea din lungile deplasări de serviciu) de asemenea, ciobanii și pescarii amatori din baltă așișderea. Nu mai lungim vorba. Destul ca Mihai, încolțit din toate părțile, a trebuit s-o ia pe singurul drum care-i mai rămăsese liber: spre școală. Acum el e bine, sănătos și într-a VIII-a A.

«Bine — veți zice — i-a fost greu lui Mihai. Dar dacă ar fi transferat aici **premiantul** unei alte clase?»

Nu vă grăbiți să zîmbiți, sperînd că într-o asemenea situație nu voi mai reuși să argumentez ceea ce am susținut la început. Vă asigur că și unui asemenea elev îi va fi greu. În afară de faptul că va avea de «înfruntat» cinci concurente — Steliana Chita, Stana Bădoi, Stana Mihalcea, Marieta Chita și Floarea Rușan — care de 7 ani de zile își dispută și cuceresc primele trei locuri, dacă se va întîmpla cumva ca acest premiant să fie cît de cît egoist — așa cum mai sînt unii — nu va face casă bună cu cei dintr-a VIII-a A. Și parcă-l văd cu picioarele în lighean și legat la cap, făcînd eforturi considerabile pentru a putea citi și ști atît cît citesc și știu oricare dintre cele cinci protagoniste. Sau «rupîndu-și» din prețiosul lui timp pentru a-și dezvălui în fața colegilor «rețetele» succeselor, așa cum procedează cele cinci premiante.

Dar aici «sortimentul obligatoriu» de calități e mult mai mare. Să îndrăznească, de pildă, un asemenea nou venit să **nu** practice cu virtuozitate *măcar un sport* și să nu se priceapă să discute savant despre cel puțin trei. S-ar face numaidecît de rușine. Mai ales dacă ar fi băiat, deoarece ar fi pus în inferioritate de către fete. Pentru că aici fetele, la fel ca și băieții, nu numai că practică sportul, dar se pricep și să comenteze tot felul de meciuri și competiții.

Dar nu cumva să nimerească între ei un coleg care să **nu** știe *să cînte sau să facă pe actorul*, sau *să nu știe să țină un hîrleț sau o sapă în mînă*. Oricît ar învăța de bine, oricît s-ar purta de corect, n-ar avea liniște printre cei dintr-a VIII-a A. Am văzut rondurile de flori din fața și din curtea școlii, pomii plantați de ei de-a lungul șoselei, i-am văzut pe toți ajutînd la grădina de legume a C.A.P.-ului, am aflat cum, la începutul verii, cînd Dunărea amenința să inunde satul Pietroșeni, mulți dintre ei, printre care și două fete — Stela Duriță și Stela Mustățea — și-au luat cazmalele pe umăr și s-au dus din proprie inițiativă acolo, lucrînd la consolidarea digului, alături de oameni și de elevi pe care nu-i cunoșteau, dar care nu le erau, totuși, străini.

Să fii într-a VIII-a A a Școlii generale din Vedea e foarte greu, pentru că acești elevi din cea mai bună clasă a școlii s-au convins și s-au obișnuit de-a lungul anilor cu ideea că trebuie să dea răspunsuri cît mai bune cu putință atît la lecții, cît și în activitățile extrașcolare, în viața lor de fiecare zi. E foarte greu, dar cine promovează o asemenea clasă are numai de cîștigat.

Nu de mult, șase dintre ei au fost primiți în Uniunea Tineretului Comunist. Alți numeroși colegi de-ai lor, care în curînd se vor despărți de cravata roșie, și-au exprimat dorința să intre și ei în rîndurile U.T.C. Am stat de vorbă cu ei, am aflat de ce doresc acest lucru. Și am avut prilejul să le cunosc aspirațiile, visurile de viitor. Vorbe foarte frumoase, într-adevăr. Ele însă ar rămîne goale, n-ar reuși niciodată să convingă dacă n-ar avea o deplină acoperire în fapte. O au însă, cu prisosință.

CONSTANTIN DIACONU

VULPEA

CHIȚĂ DE
TITUS VÎJEU

ea încercată în furtișaguri.
am mulți, poate zece, poate
sprezece, de vîrste apropiate.
irirea ni se iscase dintr-o po-
e spusă la flăcările focului în
irea plină de chemări tainice
ceri veșnice. Cineva a spus că
prinzi o vulpe vei întîlni cu-
o zînă. Pînă atunci, nici unul
nai întîlnisem vreuna. Și dacă
avea noroc, ne vom împărți
iria.

doua zi am plecat la Pîrîul
ului, pe tărîmul vulpii. Ne du-
într-acolo visul de a putea în-
o domniță cu rochie albă de
ța rîndunicii și colan de mure
t. În fiecare din noi — eram
e zece, poate cincisprezece,
e că am mai spus-o — visul se
base adînc, înfiorîndu-ne.
ghe sub mantia somnului. Pîn-
vulpea. Prietenoase, stelele ne
mă spre ele. Am vrea să mer-
dar nu putem uita de gîndul
, cel de a prinde jivina ruginie
unzele toamnei.
rbim încet stînd fiecare la lo-
i, ne strigăm aproape neauzit,

ziu am ajuns la Pîrîul Tigrului,
giosi și sărind veseli cînd pe
icior, cînd pe celălalt. Stelele
rau prietene și ne privegheau
din cerul care doar cu cîteva
mai înainte fusese de cer-
i. Gîndurile noastre — ador-
de miracolul nopții — uitaseră
u ce ne adunaserăm acolo,
curile acelea din lemn, cu lan-
și hotărire de veghe. Apoi
i luna roșcată ca o vulpe. Și
-o dată ne amintirăm de ce ne
seserăm la pîrîu; să pîndim

atît de șters încît tăcerea pădurii rămîne la fel de plină, la fel de veșnică.

Nu știu ce s-a mai întîmplat. Am adormit legănat într-un vis pe care nu-l mai avusesem niciodată. În fața mea stătea zîna cu rochie de codița-rîndunicii și colan de mure. Tăceam amîndoi. Într-un tîrziu mi-a vorbit. Mi-a spus să plec de lîngă pîrîu. Că mă va conduce ea spre casă sub mersul stelelor și al lunii.

Mă dojenea zîna frumoasă și bună. Spunea că dacă prindem vulpea o să vină toamna. Vor cădea frunzele și vor plînge rîndunelele. Știa și ea un basm anume. N-am știut ce să fac. M-am uitat pe cer. Luna nu mai semăna a vulpe. Era un bolovan galben și atît. Am plecat spre casă. Zîna mă ținea de mînă. Pășeam neauzit. În spate rămîneau prietenii mei și vulpea. În față era toamna care aș fi vrut să vină cît mai tîrziu.

Dimineața, băieții mi-au spus că vulpea fugise. Trecuse pe acolo pe unde trebuia să fie umărul meu...

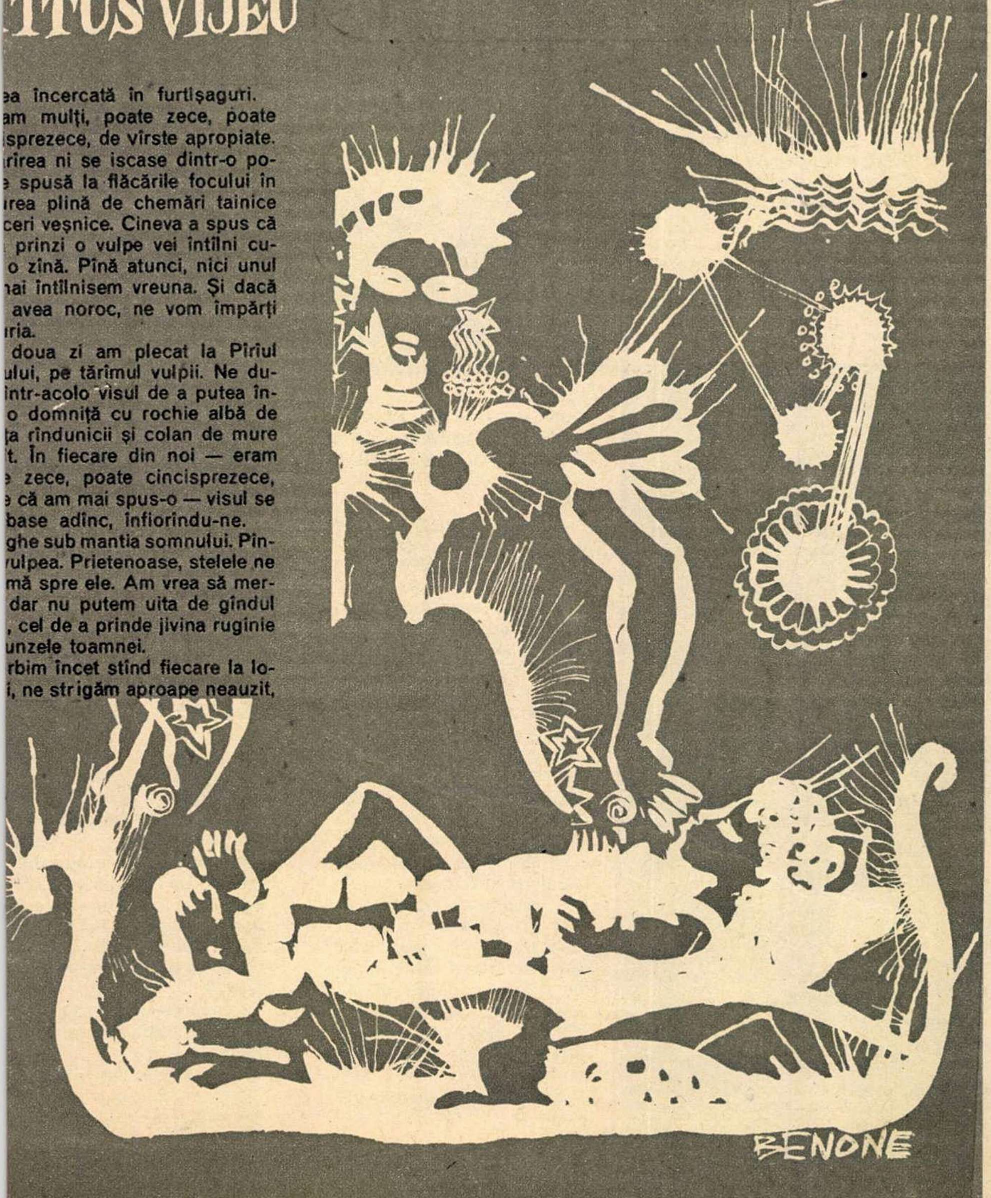

INTRE NOI REPORTERII

de **OCTAV PANCU-IAȘI**

«Vă rog să mă iertați; sînt un băiat foarte vesel și cînd scriu, scriu așa cum... sînt!»

Astfel își începe scrisoarea **SILVIU RĂDOI — clasa a VI-a, Timișoara** — o scrisoare care stă pe masa mea de vreo săptămînă și tot de o săptămînă, uitîndu-mă la ea în fiecare zi, nu izbutesc să mă dumiresc de ce trebuie să-l iert pe semnatarul ei. De cînd și pînă cînd veselia e un păcat?

Dacă stau însă să mă gîndesc bine — și uite că acuma stau și fac una ca asta — Silviu a vrut să spună altceva. Într-o formă mai ocolită a intenționat să ne afle părerea în legătură cu o problemă veche de cînd e lumea și, din păcate, reîmprospătată din cînd în cînd, de cîte cineva. Și problema ar suna cam așa: reporterul fiind un om care își informează semenii (în cazul nostru, reporterul-elev pe colegii săi) respectînd deci adevărul faptelor, cu o conștiinciozitate fără reproș, își poate oare permite să glumească, poate oare adevărul și conștiinciozitatea să încapă în cuvinte stîrnind veselie, într-un stil șugubăț?

N-aș vrea să răspund eu la întrebarea asta.

Dau cuvîntul mai jos cîtorva tineri colegi.

Încep cu un fragment din reportajul intitulat «Recreația mare» și semnat de **FLORIN CARP — clasa a VIII-a, Ploiești**.

«La noi, în recreație, cuvîntul «gălăgie» trebuie scris cu majuscule. Suveran, poate că n-ar fi greșit să scriem chiar Majestatea Sa Gălăgie. Cei dintr-a-ntîia țipă ca nu cumva să-i întreacă cei dintr-a opta, iar cei dintr-a opta nu se lasă cu una, cu două întrecuți... Ceea ce cred eu că ar da de gîndit savanților este cum de izbutesc toți să țipe atît de fără cusur, cînd mai tot timpul sînt cu gura plină, mestecînd chifle și covrigi, tartine și mere! Păcat că n-avem la școală un cîntar, ca astă-vară, în tabără. Pe cuvînt, cred că la sfîrșitul fiecărei recreații arătăm mai grași cel puțin cu o sută de grame, iar în recreația mare cu două sute...»

Și o parte din alt reportaj semnat de **BOGDAN HARITON — clasa a VII-a, Cîmpina:**

«La controlul medical de la începutul anului școlar toți am primit calificativul «sănătos tun». Părea că nimeni nu auzise nici măcar de cuvîntul strănut. Ce să mai vorbim de tuse... Așa ceva nu credeam că se mai găsește nici în dicționar! Dar au început orele de gimnastică. Și deodată... deodată au început să fie aduse la școală tot felul de certificate medicale dovedind că elevul X sau eleva Y sînt grav bolnavi, mișcarea îi poate ucide într-o clipă, n-au voie nici măcar să miște un deget... Să-i vedeți însă pe «bolnavii grav» cum mai țopăie în recreații, cum aleargă acasă sau la cinema!»

Iar ca încheiere numai o frază a voiosului reporter **OCTAVIAN SUCIU — clasa a VI-a, București:**

«*Colega mea* (urmează un nume pe care n-are rost să-l dăm,n.n.) *are o oglinjoară pe care o scoate mereu privindu-se în ea și părînd s-o întrebe, ca în poveste: «Cine-i mai frumoasă de la noi din clasă?»*

Ce spuneți? Poate un reporter — fără să-și mai ceară scuze! — să fie un băiat sau o fată veselă și, vorba lui Silviu Rădoi, să scrie așa cum sînt?

Mă ambiționez ca nici acum să nu răspund. Aștept părerea voastră. Dar nu mă lăsați să-mi crească barba așteptînd...

GALERIILE DE ARTĂ „CUTEZĂTORII“

1

DE 165 DE ORI SUZANA

2

Orice inițiativă în colecționarea sau confecționarea păpușilor etnografice este la noi, ca și în alte părți ale lumii, o acțiune științifică și culturală deosebit de importantă atît pe planul cunoaștetii istorico-sociale cît și pe planul educației estetice.

Expoziția aceasta mai are virtutea unui sistem educativ temeinic, fiind realizată prin lucrările efectuate sub îndrumarea mamelor, bunicelor și profesoarelor din diferite sate și școli. Prin aceasta elevele au fost îndemnate și ajutate să observe, să cerceteze cu atenție, să învețe tehnici, să-și afirme talente în lucrări manuale... S-a deschis prin aceasta o cale potrivită pentru educația muncii, educația estetică și educația patriotică.

Dr. GHEORGHE FOCȘA, directorul
Muzeului Satului — București

Pusă de o parte cu grijă în colțul cu jucării, uitată pentru moment sau pentru un timp — păpușa rămîne un simbol drag al copilăriei, uneori ne aducem aminte de ea chiar cînd am crescut mari, și parcă ne-apucă dorul să-i spunem din nou pe nume, să-i coasem din nou o rochiță...

Chemarea lansată în primăvara acestui an de revista «Jóbarat»: «Coase-i un port popular al ținutului tău păpușii Suzana» le-a animat pe multe școlărițe. Dînduli-se măsurile unei păpuși de 160 lei, fetele aveau să pornească la o acțiune interesantă și multilaterală pentru a confecționa portul miniatural din ținutul lor. A început în primul rînd o febrilă activitate etnografică la care au fost atrase și surorile mai mari, mamele, ba, în bună parte, și bunicile! Cîte poduri, cîte lăzi vechi au fost răscolite pentru a aduce din nou la lumina zilei un complet port de odinioară al miresei din comuna Sic, ori portul celor trei generații din comuna Cireșoaia!

În urma acestui concurs au sosit la redacție sute de costume miniaturale cusute cu măiestrie, copii fidele ale celor ce se poartă (ori s-au purtat cîndva), împachetate cu grijă, pînă la mici salbe, coronițe, cizmulițe — însoțite de indicații precise privind ordinea îmbrăcării și de scrisori pline de farmec în care micii realizatori povestesc despre dragostea cu care au lucrat aceste costume. Astfel 165 dintre cele mai reușite păpuși au fost selecționate pentru o expoziție la Casa de cultură «Petőfi Sándor» din Capitală. Păpușa Suzana a înviat în 165 de porturi minunate, alcătuind un vîrtej de culori și motive naționale, înfrățite într-o adevărată horă a prieteniei. Făuritorii tuturor acestor costume au fost premiați.

4

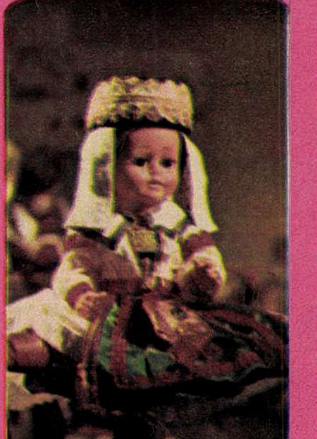

3

Juriul — din care au făcut parte, printre alții, Dr. Gheorghe Focșa, conferențiar universitar, Szentmrei Judit, profesoară de etnografie — a acordat 11 premii I (cîte un ceas de mînă și cîte o păpușă Suzana); 20 premii II (obiecte în valoare de 100 lei și cîte o păpușă Suzana); 130 premii III (cîte o păpușă Suzana).

Revista «Cutezătorii» a acordat un premiu special în valoare de 1 800 lei pentru portul din Rimetea, realizat de colectivul școlii din localitate.

De asemenea, au mai oferit cîte un premiu special redacțiile: «Ifjúmunkás», «Napsugár» și «Müvelödes».

Remarcăm frumosul port ceangău trimis de Éva Molnár din comuna Lunca, cel din Sîntionlunca, pe care l-a cusut Ella Nagy, portul românesc din Valea Jiului, trimis de Anton și Rozamaria Gàll, ori pitorescul port german din Bujac și cel românesc din Bistrița (autoare pioniera Nagy Katalin din Arad) precum și cel din Valea Călatei, executat de Tamara Costea.

Expoziția — televizată și filmată — s-a dovedit o valoroasă colecție etnografică ce reprezintă portul popular din multe județe ale patriei noastre, fapt pentru care cele 165 de costume vor fi păstrate la Muzeul din Sfîntu-Gheorghe împreună cu numele realizatorilor și scrisorile ce le-au însoțit, rămînînd o mărturie grăitoare a talentului și priceperii pionierești.

ECATERINA BOKOR

* * *

Costume din Valea Călatei — jud. Cluj — premiul I *(foto 1, pag. 1)*.

Port popular din Apata, jud. Brașov, realizat de pioniera Rozalia Olán. Costumul a obținut premiul II. *(foto 2, pag. 1)*.

Așa se poartă fetele din județul Harghita. Costumul din centru, realizat de Agneta Csathó a obținut premiul I *(foto 3, pag. 1)*.

Strai de mireasă din comuna Sic – jud. Cluj, premiul I. În stînga «miresei» port popular din aceeași comună realizat cu ajutorul mamei sale de pionierul Zoltán Tamás. Costumul a fost distins cu premiul II. *(foto 1)*.

Port popular românesc din Valea Jiului — premiul I *(foto 2)*.

Aspect de la expoziția realizată de cititorii revistei «Jóbarát *(foto 3)*.

Port popular din Rimetea — premiul special al revistei «Cutezătorii» *(foto 4)*.

FASCINAȚIA CĂRȚII

CE SĂ CITIM CÎND SĂ CITIM CUM SĂ CITIM?

Întrebările lansate de «Cutezătorii» au atras în discuție un număr mare de fete și băieți. Vă aduceți aminte de opiniile lor pe care le-am consemnat săptămîna trecută. Astăzi le reproducem pe scurt, alăturînd comentariile unor distinși colaboratori ai revistei.

PENTRU MINE, LECTURA ÎNSEAMNĂ TOTUL. MĂ REGĂSESC ÎN DIFERITE PERSONAJE ALE CĂRȚILOR, ÎN FELUL CUM GÎNDESC ELE, CUM ACȚIONEAZĂ (VICTORIA NEDELCU, clasa a VIII-a).

A CITI ÎNSEAMNĂ A TRĂI MAI MULTE VIEȚI

Lectura este plăcerea supremă a tuturor vîrstelor, inclusiv aceea a adolescenței. Ea nu exclude altele, ca jocul și sportul, după cum nici practicarea acestuia din urmă nu poate și nu trebuie să fie exclusivă. Cititul lărgește cîmpul strîmt al experienței, la vîrsta fragedă. Într-adevăr, cartea închide între scoarțele ei o experiență de viață, sau cum se spune astăzi, o «trăire». A citi, înseamnă, așadar, a trăi mai multe vieți, unele reale, altele imaginare. La vîrsta de zece ani călătoream împreună cu Phileas Fogg în optzeci de zile în jurul pămîntului, și tremuram de emoție în clipele cînd prinsoarea lui părea pierdută. Cu Jules Verne am fost cosmonaut înaintea lui Gagarin. Cartea dezvoltă puterea de imaginație și stimulează acțiunile cele mai îndrăznețe.

ȘERBAN CIOCULESCU

CEL PUȚIN O DATĂ PE SĂPTĂMÎNĂ MĂ DUC LA LIBRĂRIE SĂ VĂD NOUTĂȚILE: (IRINA RADU, clasa a VII-a A).

TELEVIZIUNE SAU CARTE?

Micul ecran este un rival serios al cărții. Totuși într-o privință, și oricît de curios ar părea, televiziunea mărește gustul pentru citit! Căci această admirabilă nouă invenție își are și ea cusururile ei. Mai întîi te ia la sigur. Te ia la fix. Nu alegi tu, ea alege. Tu doar alegi între două-trei lucruri, alese de ea. Pe cînd cartea o alegi tu, și numai tu, dintre toate miliardele de cărți care există pe lume. Cînd ai nevoie să fii singur, să te odihnești, să te lași în voia gîndurilor, iei o carte frumoasă și te afunzi într-însa destins și emoționat. Și-apoi, dacă în cursul lecturii ți-a plăcut ceva, te poți opri, poți adînci cu gîndul frumusețea găsită acolo. Iar după ce ai terminat povestea, știi că o poți reciti încă o dată, încă de zece ori; știi că, într-o clipită, poți răsfoi paginile și găsi din nou pasajul care îți plăcuse atît de mult... Toate astea nu ți le poate da ecranul, nici cel mic, nici cel mare.

D.I. SUCHIANU

Desene: **POMPILIU DUMITRESCU**

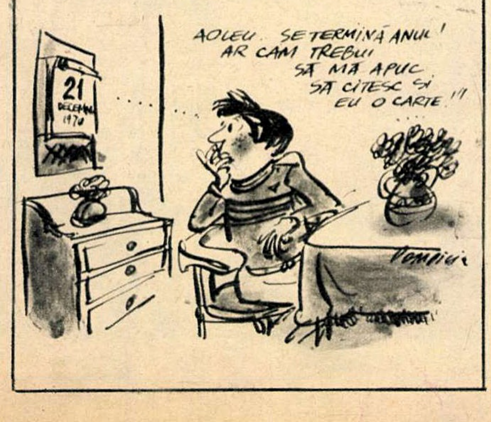
21
DECEMBRIE
1970
AOLEU. SE TERMINĂ ANUL! AR CAM TREBUI SĂ MĂ APUC SĂ CITESC ȘI EU O CARTE!!
Pompiliu

DACĂ O CARTE N-ARE ACȚIUNE, MĂ PLICTISEȘTE, SAR PESTE PAGINI SAU O LAS DE O PARTE. (MARILENA COJOCARU, clasa a VIII-a).

CINE NE RECOMANDĂ CĂRȚILE?

Există, da, o anume literatură pentru tineret: literatura bună! O literatură în care tinerii, cu elanurile lor generoase, cu visurile lor îndrăznețe, cu gîndurile lor frumoase, cu nostalgiile, cu tristețile și bucuriile lor fără seamăn, cu pasiunile lor dezlănțuite, cu timiditatea lor caraghioasă, cu optimismul lor robust, cu veselia și melancolia lor primăvăratică, cu delicatețea lor de fluture speriat, cu bărbăția lor semeț afișată, cu întrebările lor capitale asupra vieții și asupra morții, cu pasiunile lor pentru tot ce este înălțător în sufletul omenesc — să se recunoască. O literatură pentru copii? O altă literatură pentru tineret? Și o alta pentru oamenii mari? Nu e mai bine o literatură pentru toți copiii de la 9 la 99 de ani? Sau altfel, dacă vreți: o literatură pentru toți oamenii mari de la 9 la 99 ani? Literatura bună! Scrisă de scriitori cu talent, mari oameni, mari prieteni de fiecare zi ai cititorilor.

Citiți zece cărți bune și veți vedea că pe-a unsprezecea, dacă e slabă, nu veți mai putea s-o citiți.

PETRE GHELMEZ

AȘ CITI ZI ȘI NOAPTE CĂRȚI DE AVENTURI ȘI CĂLĂTORII. ÎNGHIT TOTUL... (GEORGE URSULEAC, clasa a VIII-a).

ȘI TOTUȘI, CUM SĂ CITIM?

Aceasta ne-a amintit de o veche dispută începută încă din antichitate. Unii susțineau că trebuie citite cît mai multe cărți pentru a afla cît mai mult; alții, cei mai înțelepți, spuneau că nu contează cît citești, ci **ce citești** și **cum citești.** În latinește, **legere** înseamnă nu numai **a citi,** dar și **a alege. Scaliger**, un mare învățat italian, spunea: «François Junius și Théodore Marsile au ajuns la același rezultat: **Ignoranța.** Primul citind toate cărțile, celălalt necitind nici o carte».

De aici și vestitul dicton: **Multum legendum esse, non multa** — să citim mult, dar nu multe. Dar cum să citim, repede sau încet? Unii cititori vor să parcurgă textul cît mai repede, «înghițind» rînd după rînd. În lectură însă nu se pot realiza performanțe de viteză. Cititorii care «zboară» pe deasupra textului, grăbind mereu viteza o fac în dauna înțelegerii, adică se aleg cu mai nimica din lectură.

Ilie STANCIU

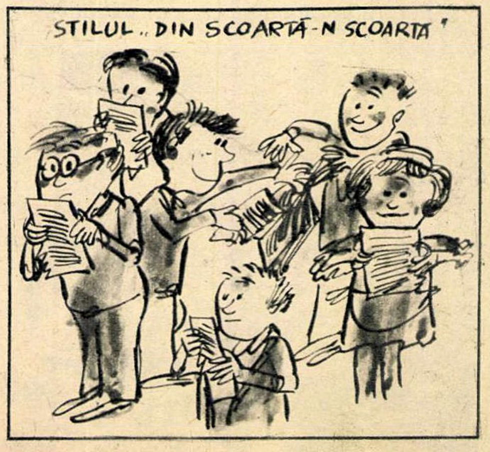

GRĂDINILE lui GUTENBERG

Este cumva Înghite-file cititorul ideal? Înghite-file este pentru mine acel cititor preocupat nu atît de calitatea lecturilor sale cît de cantitatea de pagini «devorate» cu o patimă aproape sportivă. Înțelept nu e totdeauna cel care citește mult, ci acela care citește **cu talent.** Există deci un meșteșug al lecturii? Bineînțeles.

Poți citi cu dorința de a te apropia. seara, de Moș Ene. Ori pentru a-ți «omorî» timpul. (Se consideră că, în general, copiii au mai mult timp de «omorît» decît cei mari. Eroare! A ucide Secunda, clipa inefabilă, e la orice vîrstă o monstruozitate).

Poți citi pentru a te amuza (distra) după o «baie» de formule matematice.

Poți citi în tren, între două stații pentru ca distanța să ți se pară mai scurtă.

Dar poți citi fiindcă **trebuie** cu tot dinadinsul să afli un anume lucru, fiindcă nu se poate altcum, fiindcă și în somn ți se arată coperta cărții adorate, pe care nădăjduiești s-o poți citi cîndva cu liniște și pace sufletească. Lectura e și o **ceremonie.** Nu poți citi «Oda în metru antic» de Mihai Eminescu pe stadion, în pauza meciului Farul-Rapid. E nevoie de un ceas tihnit, uneori de argintul pe care lampa electrică îl așterne pe masa lecturilor tale, e nevoie de un «aer» deosebit care să te apropie prin atmosfera **specială** sugerată de lumi abstracte, de imagini care ți se relevă anevoios. Poți merge cu ceremonia și mai departe: eu unul n-aș putea citi capodopere așezat la o masă cu farfuriile cinei abia terminate, fără a-mi spăla mîinile. Cum să bați altfel în transparentul «geam» cu ochiuri colorate al capodoperei?

Dar trebuie să citim numai capodopere?

Nu, cultura unui om se întemeiază pe studii diverse, lecturi diverse și nu trebuie să ne refuzăm parcurgerea unor texte care nu poartă iscălitura de foc a titanilor. Sub cer înflorește enigmatica floare de agave, care se zice că rodește numai la o sută de ani o dată, ori magnolia, ori laleaua sau trandafirul albastru al grădinarilor olandezi. Dar numai ele fac ochiului nostru darul culorilor? Nu există pe lume și miracolul romaniței, al tufănicii ori, — de ce nu? — al florii de codița șoricelului?

Nu e cazul să facem liste obligatorii de lectură, o picătură de hazard poate fi binevenită în acest superb și vechi rit — lectura. Părinții, profesorii au o mare răspundere atunci cînd îl conduc pe copil pe drumurile cărții, dar el, țîncul, **e principalul «răspunzător»** de propriul lui destin de lector. Trebuie să iubească fierbinte cartea, invenție a spiritului mereu nouă, pentru a putea pătrunde în grădinile fermecate ale lui Gutenberg ca stăpîni ori oaspeți de seamă și nu ca pasageri de-o noapte sau de-o oră...

GHEORGHE TOMOZEI

Întîlnirile CUTEZĂTORILOR

PROLOG MINITEHNIC

OASPEȚI DRAGI LA BAIA MARE. ▲

ÎN ÎNTREAGA ȚARĂ SE ÎNMÎNEAZĂ PREMI
CONCURSULUI MINITEHNICUS-CUTEZĂTORII, E
ȚIA 1970. IATĂ UN EMOȚIONANT EPILOG AL CO
CURSULUI. REPREZENTANȚII CONSILIULUI NA
ONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR, REDA
TORII REVISTEI «CUTEZĂTORII», AU ASISTAT
ADUNĂRI VIBRANTE, ENTUZIASTE, DIN CARE
PREZENTĂM ȘI VOUĂ, DRAGI CITITORI, MOMEN
SURPRINSE ÎN TEXT ȘI IMAGINE.

DAR ACEST EPILOG, ESTE DE FAPT UN PROLO
PROLOGUL VIITOARELOR REALIZĂRI ALE MI
TEHNICIENILOR, PROLOGUL UNEI LUPTE ȘI M
STRÎNSE ÎNTRE TALENTAȚII NOȘTRI CONSTRU
TORI. SE POATE SPUNE, PE DREPT CUVÎNT: MI
TEHNICUS'70 S-A ÎNCHEIAT, TRĂIASCĂ MINITI
NICUS '71.

SUCCES, COPII!

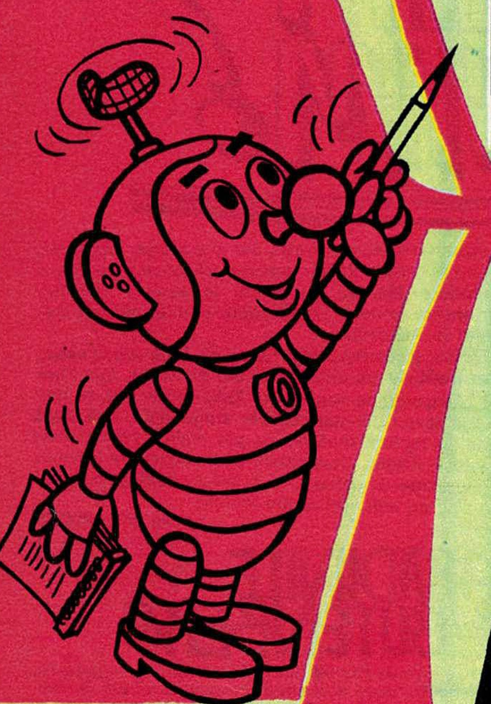

BAIA MARE

În ziua aceea, la Baia Mare, sute şi sute de purtători ai cravatelor roşii se îndreptau spre sala cinematografului «Minerul» pentru a participa la festivitatea înmînării premiilor cîştigate de pionierii maramureşeni în cadrul concursului Minitehnicus'70. Primiţi cu aplauze şi flori, în sală sosesc oaspeţi dragi: tovarăşul Gheorghe Blaj, membru al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, prim-secretar al Comitetului judeţean Maramureş al P.C.R. şi alţi membri ai biroului comitetului judeţean de partid, precum şi tovarăşul Virgiliu Radulian, preşedintele Consiliului Naţional al Organizaţiei Pionierilor, adjunct al ministrului învăţămîntului.

Trompetele răsună puternic, marcînd momentul solemn al aducerii drapelului patriei şi a steagurilor pionierești. Adunarea este deschisă de tovarăşa Elisabeta Gan, preşedinta Consiliului judeţean al Organizaţiei Pionierilor care salută călduros pe cei prezenţi şi felicită din inimă pe cîştigători. Luînd cuvîntul, tovarăşul Virgiliu Radulian a subliniat activitatea bogată, multilaterală a pionierilor din judeţul Maramureş care, sub conducerea organizaţiei judeţene de partid, îndrumaţi de consiliile pionierești, de cadrele didactice din judeţ s-au plasat pe locuri de frunte în numeroase acţiuni iniţiate de organizaţia pionierilor. În acest sens, este semnificativ şi faptul că cercul tehnic de la Casa pionierilor din Baia Mare, condus de profesorul Doros a obţinut pentru a doua oară, consecutiv, premiul I colectiv. Felicitîndu-i călduros, tovarăşul Virgiliu Radulian a înmînat apoi cîştigătorilor medaliile de aur, diplomele de participare şi premiile: un magnetofon pionierului **Nicolae Bledea** — Şcoala generală nr. 1 — Baia Mare, care a obţinut premiul I individual şi cîte o bicicletă pionierilor **Ildikó Steczka, Mitru Petre, Mihaela Alexandru, Ludovic Ghişa, Gabriel Achim, Adrian Doros,** membri ai cercului tehnic al Casei pionierilor din Baia Mare.

PROFESORUL DOROȘ ȘI UCENICII SĂI DIN BAIA MARE. ▼

GALAȚI

În sala de spectacole a Casei de cultură a sindicatelor, în prezența a 800 de pionieri au fost înmînate premiile concursului Minitehnicus, ediția 1970.

Relatarea succintă primită de la corespondentul nostru special subliniază bucuria, entuziasmul și căldura în care s-a desfășurat această festivitate.

Încă de la orele 9 sala era plină. Pionierii, îmbrăcați în costum de paradă, au venit să asiste la înmînarea marelui premiu, obținut de colegii lor de la cercul de experimentări navale al Casei pionierilor, creatorii vehiculelor cu pernă de aer ce au entuziasmat publicul vizitator al expoziției Minitehnicus 1970.

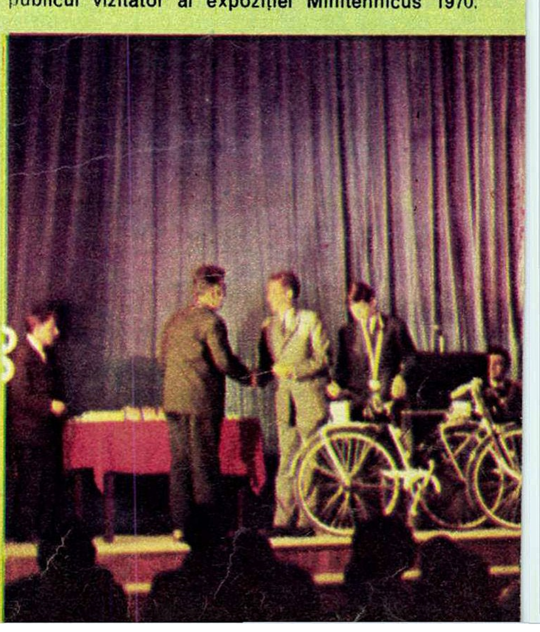

▲ O SALĂ PLINĂ DE... CĂLDURĂ.

CUS'71

SORINEL, PILOT ŞI CONSTRUCTOR DE NAVE PE PERNĂ DE AER, DIN GALAŢI. ▼

ŞI UN ASPECT DE LA BRAŞOV, DEŢINĂTORUL TROFEULUI. ▼

Surpriză! Vin oaspeţi de seamă: tovarăşul Constan-
in Dăscălescu, membru al Comitetului Central al
'artidului Comunist Român, prim-secretar al Comi-
etului judeţean Galati al P.C.R. însotit de membri ai
iroului comitetului judeţean de partid, iau loc în
oja de onoare. Sînt întîmpinaţi cu entuziasm tineresc
le asistenţă.

Emoţie generală! După o scurtă cuvîntare, tov.
uliu Furo, vicepreşedinte al Consiliului Naţional al
)rganizaţiei pionierilor înmînează medalia de aur
:elor 6 cîştigători şi profesorului de cerc, inginerul
Aatei Kìraly, care primesc în acelaşi timp şi premiul:
:îte un aparat de radio «Albatros». Au mai fost
nmînate şi alte premii şi menţiuni. Tovarăşul Dumi-
ru Răileanu, membru al biroului comitetului jude-
ean de partid, adresează cîştigătorilor, asistenţei
i tuturor pionierilor din judeţul Galaţi, călduroase
elicitări.

◀ PROFESORUL KIRALY ÎN MIJLOCUL CÎŞTIGĂTORILOR MARELUI PREMIU, DIN GALAŢI.

BRAŞOV

Hărman, Şinca Nouă, Recea, oraşul Victoria, municipiul Braşov. Vă reamintiţi? «Clasa automatizată», creaţie a colectivului de la Şcoala generală nr. 10 din Braşov, «incubatorul electric» din Hărman, «dispozitivul automat de schimbare a diapozitivelor» din Şinca Nouă. Le-au admirat zecile de mii de spectatori la Expoziţia internaţională Minitehnicus 1970. Toate laolaltă au adus, pentru a doua oară, Marele trofeu judeţului Braşov.

Cei mai tineri creatori în domeniul tehnicii din municipiu şi judeţ şi-au dat întîlnire în cadrul unei impresionante festivităţi.

În aplauzele asistenţei alcătuită din 500 de copii, şi reprezentanţi ai organelor locale de partid şi de stat care au onorat adunarea cu prezenţa lor, campionii pe anul 1970 au avut nespusa bucurie să culeagă roadele activităţii de un an. În primul rînd, reprezentanţii Consiliului judeţean al organizatiei pionierilor primesc distincţia supremă: Marele trofeu Minitehnicus. Se perindă apoi premianţii, deţinătorii medaliilor de aur de la Şcoala generală nr. 10 din Braşov, care primesc şi cîte o bicicletă, deţinătorii medaliilor de argint din Şinca Nouă (reprezentaţi de directorul şcolii, conducătorul cercului), care au primit fiecare cîte un ceas de mînă. Urmează apoi alte premii şi menţiuni în aparate de fotografiat, stilouri, truse electrotehnice etc...

A fost o dimineaţă bogată, plină de emoţii, subliniată de angajamentul copiilor din judeţul Braşov de a munci şi în următorii doi ani pentru a păstra, de astă dată definitiv, Marele trofeu Minitehnicus.

Faţă de avîntul tehnic şi rezultatele obţinute de minitehnicienii din multe judeţe ale ţării este, fireşte, un angajament greu. Noi le urăm însă bravilor braşoveni mult succes în temerara lor încercare.

ILFOV

Aflăm din judeţul Ilfov că în comunele Plătăreşti, Siliştea Snagovului, Gruiu precum şi în oraşul Giurgiu s-a trecut la înmînarea premiilor şi distincţiilor Minitehnicus.

La festivităţi a luat parte tov. Silvestru Patiţa, vicepreşedinte al Consiliului Naţional al Organizaţiei Pionierilor.

Aflăm, de asemenea, ca s-a început expedierea prin poştă a premiilor în toată ţara. Premiile vor fi înmînate în cadrul unor festivităţi locale.

SURPRIZA ANULUI

R.R.—o mare întîlnire a «Cutezătorilor», cu cititorii săi. Unde? Cînd?

Detalii în «Racheta cutezătorilor», numărul 10.

O ACȚIUNE CU SUTE DE MII DE PARTICIPANȚI!

• O MOTORETA,

• UN MAGNETOFON „TESLA" CU PATRU PISTE,

• O CHITARA ELECTRICA,

• MULTE ALTE OBIECTE DE VALOARE

POT FI ALE VOASTRE.

DETALII ÎN
„RACHETA CUTEZATORILOR"
NUMARUL 10

(Urmare din pag. 3)

operele lui literare și întreaga-i activitate publicistică, din adîncurile unei inimi torturate de o neistovită indignare la adresa fățărniciei confortabile și care cheamă pe cititor să nu capituleze dinaintea dușmanilor spiritului liber.

Cînd eram student, m-au interesat grozav bătăliile cărturărești la care Jonathan Swift participase, cu amara sa luciditate, într-un veac faimos pentru inteligențele lui, al XVIII-lea. Acum, la maturitate, pelerinajul la căpătîiul său avea să-mi descopere un sens nou, al forței, tocmai în ceea ce pe băncile școlii consideram o slăbiciune. Dar, iată, să vă repet povestea acestei «descoperiri».

Scriam, cu alt prilej, despre ciudata aureolă pe care posteritatea i-a făurit-o lui Swift, ca scriitor pentru copii, din cauza unei interpretări simpliste a aventurilor lui Gulliver, piticul-uriaș, uitînd că, pe vremea lui, autorul se declara satisfăcut că operele sale «în loc să distreze lumea, o fac să turbeze». În realitate Swift este întemeietorul pamfletului literar englez.

Swift era și în viață la fel de neîmblînzit și de dîrz. I se spunea «nebunul de popă», din pricina ieșirilor lui necontrolate. Nimic nu-l revolta mai mult decît resemnarea politică. Era temut și singur. Fără titluri și avere, a fost puternic prin simpla influență personală a unui talent redutabil.

Umilințelor la care era supus din pricina sărăciei, le răspundea prin explozii de invective la adresa partidelor guvernante. I s-a dat, ca să i se astupe gura, acel înalt post ecleziastic în Irlanda natală. Și-a astupat-o atît de bine, încît a scris pamfletul *Scrisorile postăvarului*, care l-a obligat pe regele Angliei să retragă un privilegiu foarte bănos acordat omului de afaceri al favoritei sale. Această primă victorie a opiniei publice irlandeze în fața colonialismului englez l-a înălțat pe decanul de la Saint-Patrick pe piedestalul unui idol național, pînă la sfîrșitul vieții sale.

Dar acest om fascinant prin amploarea și suplețea geniului său, prin umorul sec și nemilos, prin forța incredibilă a voinței și acțiunilor sale, inspirînd un amestec de admirație și teamă, era un solitar chinuit. Constatările lui se trădau, crude și dureroase: «religia-i o manta de vreme rea, cinstea o pereche de ghete uzate și pline de mocirlă, conștiința niște nădragi care ascund lubricitatea și scîrnăvia, dar care lesne se trag în jos, atît pentru una cît și pentru cealaltă». Cu timpul l-a cuprins o tristă mizantropie, fără leac, întocmai ca și durerile lui de cap, înfiorătoare.

În ultimii șapte ani de viață, el n-a făcut decît să supraviețuiască spiritului său rătăcit. «Nebunul» de popă înnebunise de-a binelea, pierdut într-o lume interioară, de nepătruns, definitiv opacă la orice solicitare a inteligenței. Nimeni n-a venit să-l plîngă pe acest cleric bătrîn, a cărui existență începuse ca într-un roman de Dostoievski și se sfîrșea ca într-unul din labirinturile lui Kafka...

Eram sătul de toate aceste bătălii cărturărești cînd am pătruns în atmosfera pașnică și rece a trecutelor vieți. Un romb de alamă lustruită, ca o ramă de lumină, însemna pe o lespede, cîțiva pași mai încolo, locul de veci al marelui neliniștit. Apoi, ca la o bătaie de clopot, am tresărit, citind alt nume, alături, într-un romb mai mic: Esther Johnson Stella 1728.

Ce căuta, în acest sanctuar al eroilor fără biografii sentimentale, această biată femeie părăsită de noroc și lipsită de orice glorie, afară de aceea a discreției care a ucis-o?

Fusese o școlăriță cuminte, copil din flori a unui senior englez, stăpînul casei în care tînărul Swift îndeplinea o slujbă de servitor intelectual. O revăzuse apoi la Dublin, unde această adolescență, rezervată și frumoasă, venise să se stabilească, spre a-și urma învățătorul prea luminat, ca o umbră credincioasă.

Leul care intrase în arena politică a Angliei se retrăgea la Dublin ca să-și lingă rănile. Și să-și afle tihna lîngă singura ființă care nu-i solicita decît dreptul de a-l admira fără să-l judece și de a-l aproba fără să-l înțeleagă. Relațiile dintre ei erau decente și tandre, o «amitié amoureuse» mereu reținută de teama diferenței de vîrstă (15 ani).

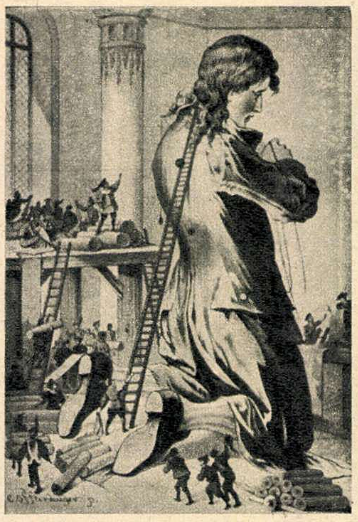

Între 1710 și 1713, legat de Londra, îi scria la două săptămîni, cîte una din acea serie de scrisori, fără seamăn în literatura epistolară engleză, cunoscută azi sub numele de *Jurnal pentru Stella*. Din acei ani ne-a rămas de la el poemul *De gelozie* care începe așa:

«Puteri cerești, fiți scut, să nu răsară,
Pe chipul meu, a inimii ocară...»

Pălăvrăgeala saloanelor și a cafenelei «literare» i-au ruinat liniștea și sănătatea. Despre toate acestea femeia nu cuteza să-i vorbească Decanului furios. Mai ales că într-un asemenea moment de supărare pe lume, nefericit moment, i-a oferit căsătoria, secretă și poate necunoscută, despre care s-a scris prea mult și prea puțin pînă astăzi.

Agonia Stellei, discretă și frumoasă ca ea însăși, a ținut cîțiva ani. În ianuarie 1728, cînd i s-a adus, la decanatul catedralei, știrea morții domnișoarei Esther Johnson, în vîrstă de 43 de ani, el și-a continuat ședința de lucru cu colaboratorii, cîteva ceasuri încă, apoi s-a închis în odaia lui, ca într-o celulă de uitare, singur cu remușcările. Și cu o buclă de păr negru, păstrată într-un plic gălbenit, din fundul sertarului cu predici.

Acuma odihnesc alături și pașii trecătorului ating numele lor, în St. Patrick's Cathedral.

Amintirea
lu

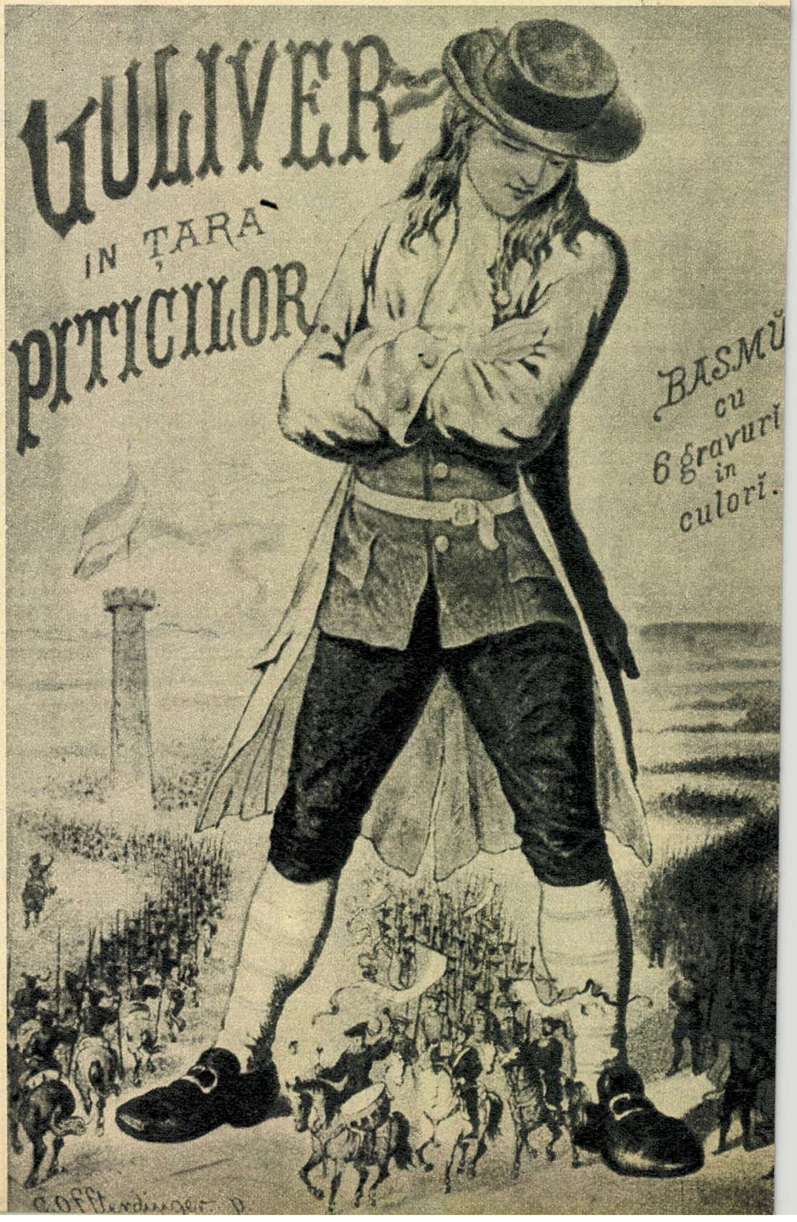

„Anticipațiile“ lui Swift

La fel ca și Jules Verne, Hubert George Wells, Mark Twain, Conan Doyle — și Jonathan Swift a fost unul dintre marii scriitori de anticipație. În cartea sa «Călătoriile lui Gulliver» vorbește despre savanții din orașul imaginar Lagado care se străduiau să închidă razele soarelui într-un borcan pentru a le folosi la încălzirea aerului. Se știe că astăzi există dispozitive care transformă energia solară în energie electrică și pot fi întrebuințate și la încălzirea aerului.

Dar cea mai interesantă «anticipație» din cartea lui Swift este descoperirea de către academicienii din Lagado a doi sateliți care se învîrtesc în jurul planetei Marte.

La 150 de ani după apariția cărții «Călătoriile lui Gulliver» — în anul 1877 — astronomul american Hall Asaph descoperă cei doi sateliți ai planetei Marte: Phoebus (Spaima) și Daimos (Groaza); primul avînd diametrul de 15 km, iar cel de al doilea numai de 4 km.

A.L.

Swift

225 DE ANI DE LA MOARTE

MICRO-DOCUMENTAR

- Ionathan Swift s-a născut la Dublin, în Irlanda, în noiembrie 1667.
- Tatăl a murit cu puțin înainte de nașterea scriitorului, iar mama l-a lăsat să crească în seama unor rude.
- A învățat mai întîi la o școală din Kilkenny, apoi la colegiul Trimity din Dublin.
- În 1689, Swift a părăsit Irlanda mutîndu-se la Leicester, unde a fost angajat ca secretar în casa lui William Temple, un lord cu preocupări literare și cu multe relații în lumea înaltă.
- În casa lui Temple, autorul lui Gulliver are posibilitatea să petreacă mult timp citind și să cunoască mulți oameni de seamă ai timpului. Aici el a cunoscut-o pe Hester Johnson, care îi va deveni ființa cea mai apropiată inimii și care îi va lumina întreaga viață... Stella este fetița fermierului uriaș din cartea «Călătoriile lui Gulliver» pe care Swift o zugrăvește cu multă simpatie.
- În 1694 Swift se află din nou în Irlanda, unde ajunge parohul unui cătun dar numai după doi ani el se reîntoarce în casa lui Temple.
- În această perioadă scrie «Povestirea unui butoi», o admirabilă satiră în care sînt ironizate aspecte din viața religioasă a Angliei.
- În anul 1713 Swift devine decanul Catedralei Sf. Patrick din Dublin.
- Anul 1720 este data probabilă cînd a început să lucreze la «Călătoriile lui Gulliver» care vor apărea în octombrie 1726.
- În 19 octombrie 1745, Swift moare, după ce trei ani zăcuse cu mintea întunecată, fără să știe și să înțeleagă nimic din ce se petrece în jur.
- Prima traducere românească a «Călătoriilor lui Gulliver», datează din anul 1845.

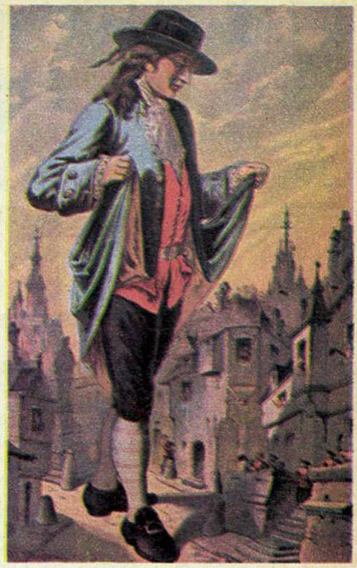

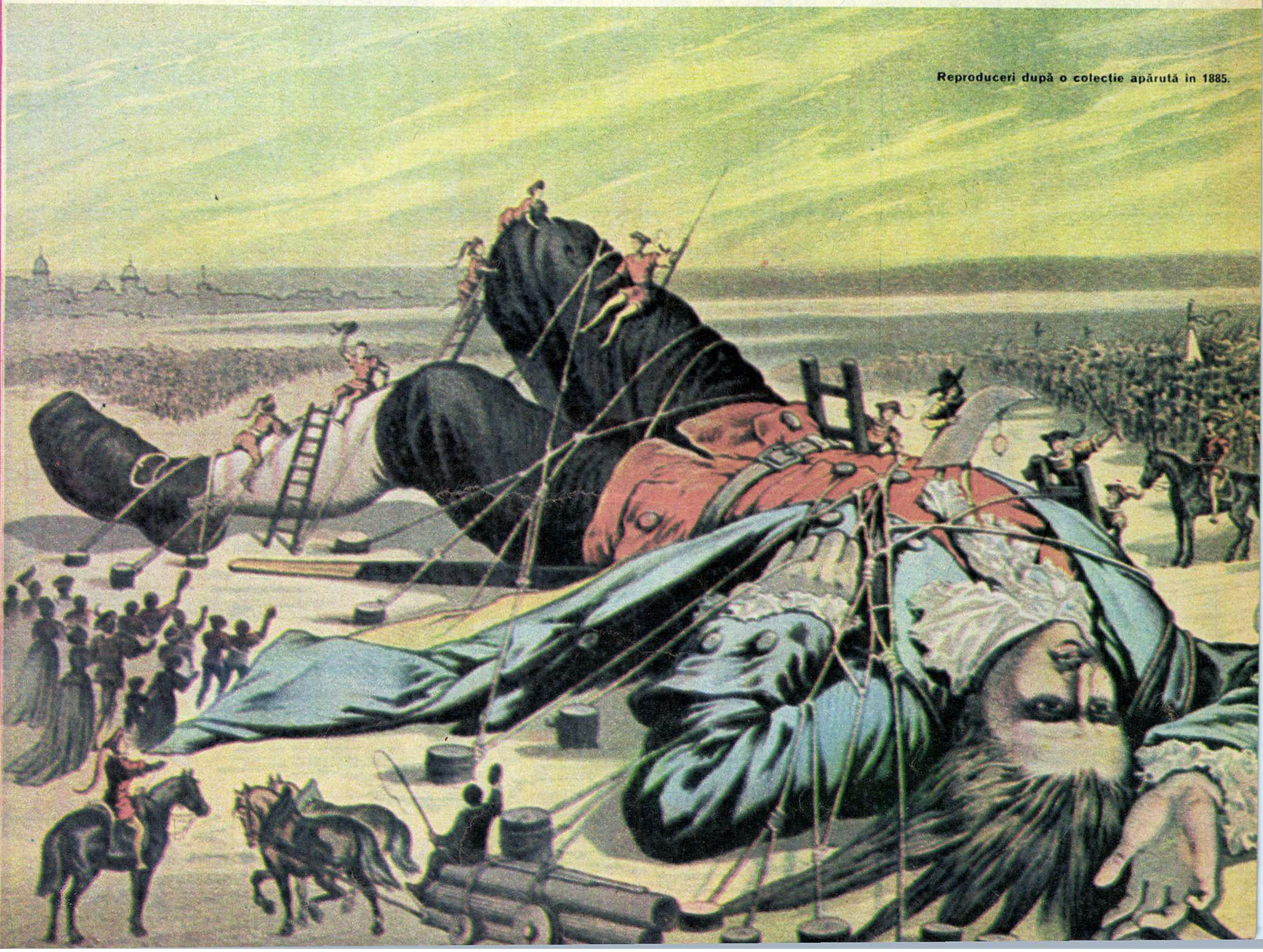

Reproduceri după o colecție apărută în 1885.

ADEVĂRATUL URMAȘ AL LUI TARZAN

Scenariu de TIBERIU BAN și ECATERINA BOKOR
Desene de ALBIN

REZUMATUL CAPITOLULUI PRECEDENT:

Rănit și pierzîndu-și cunoștința, tînărul lord este atacat de hienele vărgate. Nyoko intervine și-l păzește pînă în zori, apoi dispare. Jimmy se refugiază într-un copac. Seara apare în poiană Hatville cu banda sa. Ooakup și Flynn sînt prizonierii lor. Un băștinaș trădător, aflat de partea lui Hatville, îl amenință pe Ooakup. Jimmy intervine, e legat, dar află de la Ooakup marea taină a tribului Timba. Ooakup află că harta și planurile sînt în siguranță.

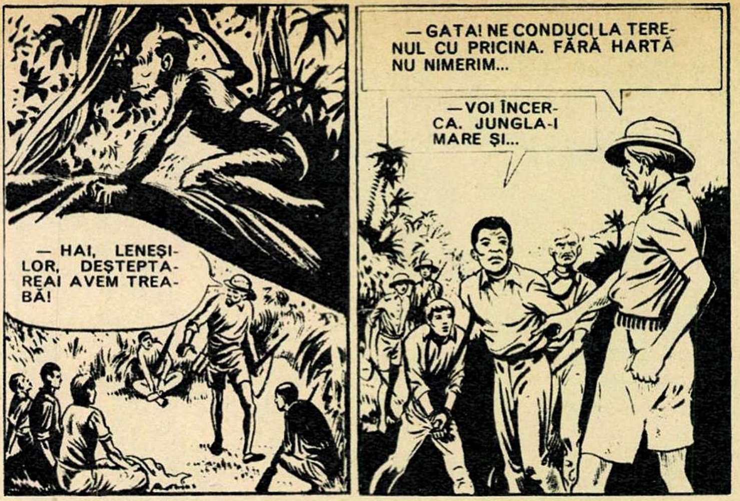
— HAI, LENEȘILOR, DEȘTEPTAREA! AVEM TREABĂ!
— GATA! NE CONDUCI LA TERENUL CU PRICINA. FĂRĂ HARTĂ NU NIMERIM...
— VOI ÎNCERCA. JUNGLA-I MARE ȘI...

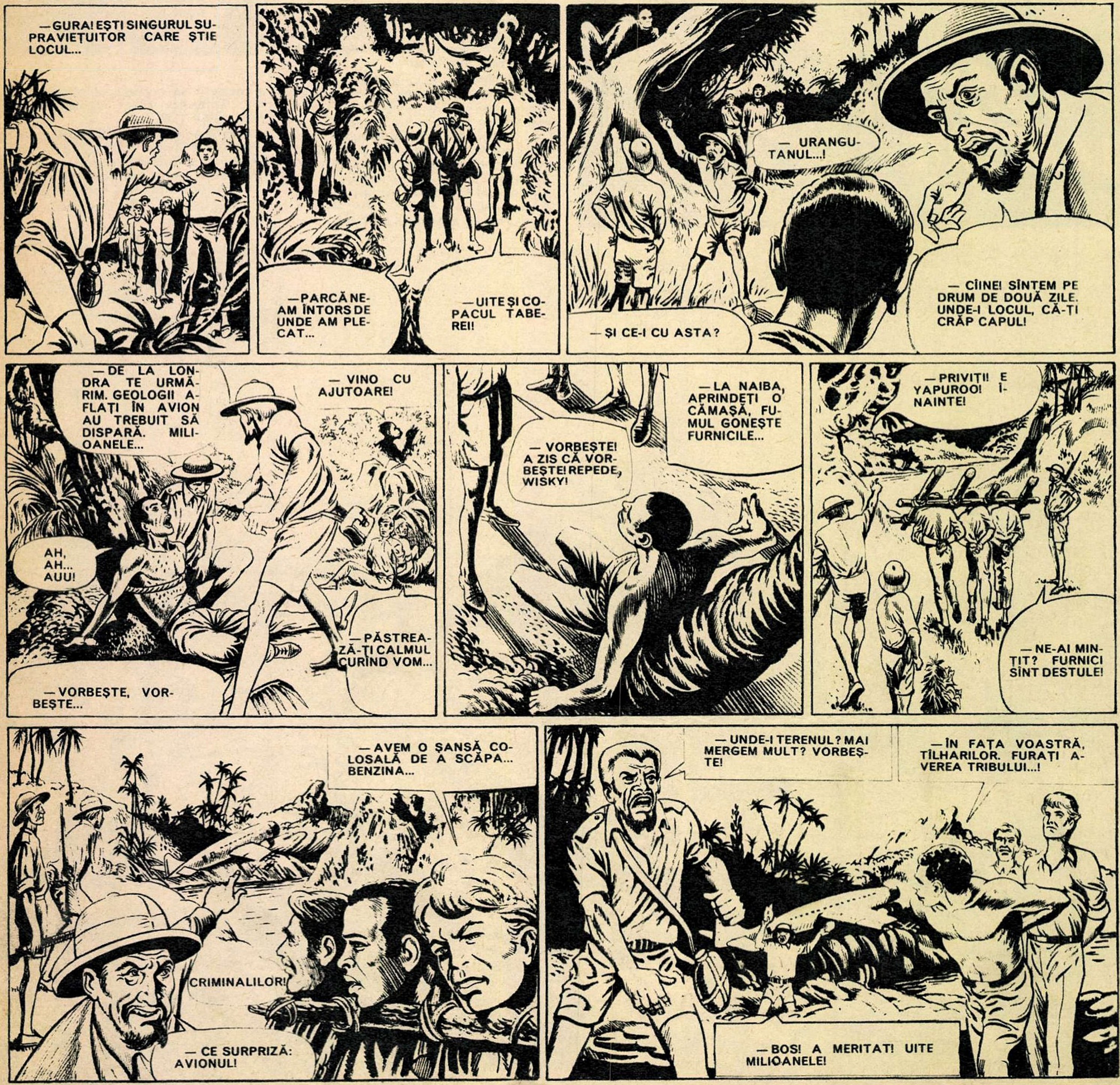
— GURA! EȘTI SINGURUL SUPRAVIEȚUITOR CARE ȘTIE LOCUL...
— PARCĂ NE-AM ÎNTORS DE UNDE AM PLECAT...
— UITE ȘI COPACUL TABEREI!
— URANGUTANUL...!
— ȘI CE-I CU ASTA?
— CÎINE! SÎNTEM PE DRUM DE DOUĂ ZILE. UNDE-I LOCUL, CĂ-ȚI CRĂP CAPUL!
— DE LA LONDRA TE URMĂRIM. GEOLOGII AFLAȚI ÎN AVION AU TREBUIT SĂ DISPARĂ. MILIOANELE...
— VINO CU AJUTOARE!
AH, AH... AUU!
— PĂSTREAZĂ-ȚI CALMUL CURÎND VOM...
— VORBEȘTE, VORBEȘTE...
— LA NAIBA, APRINDEȚI O CĂMAȘĂ, FUMUL GONEȘTE FURNICILE...
— VORBEȘTE! A ZIS CĂ VORBEȘTE! REPEDE, WISKY!
— PRIVIȚI! E YAPUROO! ÎNAINTE!
— NE-AI MINȚIT? FURNICI SÎNT DESTULE!
— AVEM O ȘANSĂ COLOSALĂ DE A SCĂPA... BENZINA...
CRIMINALILOR!
— CE SURPRIZĂ: AVIONUL!
— UNDE-I TERENUL? MAI MERGEM MULT? VORBEȘTE!
— ÎN FAȚA VOASTRĂ, TÎLHARILOR. FURAȚI AVEREA TRIBULUI...!
— BOS! A MERITAT! UITE MILIOANELE!

(VA URMA)

Formula MAGICĂ

Cu 4 ani în urmă, la Școala generală nr. 30 din Capitală a fost descoperită o formulă dintre cele mai interesante. Cineva (acum, după atîta timp, nu mai putem ști cine anume) și-a dat seama la un moment dat că 1 nu este totdeauna egal cu 1, că uneori, în anume situații, poate fi egal cu...2! Mai precis, că într-un an școlar obișnuit mai este loc suficient pentru încă unul, pentru un *an școlar sportiv*.

Acest an școlar sportiv a fost conceput în așa fel încît se aseamănă grozav cu fratele lui, anul școlar obișnuit: se deschide tot printr-o festivitate (specifică, bineînțeles), are și el tot trei trimestre, o mulțime de obiecte de studiu (fotbal, handbal, volei, atletism, șah, gimnastică și alte asemenea discipline), are pînă și cataloage (foile de arbitraj), codașii dar, mai ales, fruntașii, premianții lui.

Nu știm cine a descoperit formula aceasta, dar ea s-a dovedit cu adevărat magică pentru activitatea sportivă a elevilor din respectiva școală. Din toamnă și pînă în vară, în timpul orelor de educație fizică și în alte ore libere (mai ales duminicile), aici, în cele două săli de sport, pe terenurile frumoasei baze sportive a școlii (în treacăt fie spus, aceasta a fost construită de către elevi, profesori și părinți, din resurse și cu posibilități proprii), precum și în împrejurimi, marea majoritate a elevilor (99,99 la sută după cum ne-a informat conducerea școlii), participă cu o pasiune demnă de admirat la antrenamente, la meciurile dintre clase, apoi la finalele pe ani. Și dacă elevii Școlii generale nr. 30 din Capitală sînt bine și frumos dezvoltați (cum n-ar fi cînd își petrec atît de reconfortant timpul lor liber !), și dacă echipele lor s-au încununat cu laurii unor locuri fruntașe — numai anul trecut, de pildă, au obținut locul I la minifotbal (echipa claselor III—IV) și la natație, locul III la minibaschet (fete) și V la handbal (fete) — ca să nu mai vorbim de alte locuri la fel de frumoase cucerite la nivelul sectorului, și dacă foștii sau actualii elevi ai acestei școli s-au afirmat în sportul de performanță — Mihaela Dumitriu (locul III pe țară la tenis de cîmp), Paulina Marioara, vicecampioană la canotaj, Maria Gurgu, componentă a primei echipe de gimnastică a Clubului sportiv «Dinamo» — explicația acestei îmbucurătoare stări de fapte trebuie căutată în formula anului școlar sportiv, formulă folosită aici cu multă pricepere și autentică pasiune.

Foto text

C. PĂLTINEANU

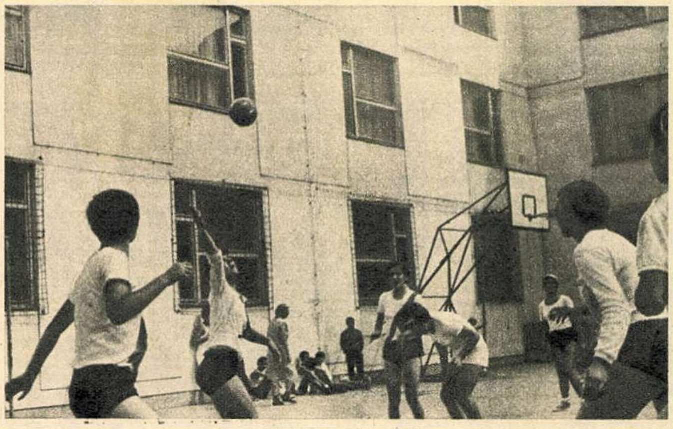

FINALIȘTII CONCURSULUI de ȘAH "PRIN CORESPONDENȚĂ „CĂLUȚUL DE FILDEȘ”

Fete- **Maria Vasiliu**—Dumbrăveni-Suceava, **Erika Hassel** — Dumbrăveni-Suceava, **Angelica Ciurel** — Turnu Severin, **Aurelia Elena Anton** — Iași, **Liliana Paraschivoiu** — Bîlteni-Gorj, **Constantin Frîncu** — Blejoi-Prahova.

Băieți: **Jan Ratus** — Hlipceni-Botoșani, **Dinu Stănculeanu** — București, **Ion Molie** — Hlipceni-Botoșani, **Ștefan Carpinișan** — Sebeș-Alba, **Dan Preoțescu** — București, **Mișa Datcu** — Timișoara, **Alexandru Ciobanu** — București, **Marian Stanciucu** — București, **Vasile Maftei** — Mileanca-Botoșani, **Adrian Popa** — Batca-Bihor, **Laurențiu Marin** — București, **Gabriel Pompiliu Coleașă** — Ciocănești-Ialomița, **Dănuț Dracea** — Craiova, **Daniel Vasile** — București, **Gabriel Pascariu** — București, **Victor Strugariu** — Peșteana-Jiu, **Liviu Marcelaru** — Bîlteni-Gorj, **Romică Căpitănoiu** — Stejaru-Gorj, **Gheorghe Tănăsoiu** — Peșteana-Jiu, **Mircea Kovacs** — București, **Ion Sterpu** — Oituz-Bacău, **Petrică Pascu** — Oituz-Bacău, **Ștefan Punescu** — Ciupercenii Noi-Dolj, **Gheorghe Țintă** — Cristinești-Botoșani, **Ionel Dițoiu** — Buda-Buzău, **Mircea Dimitrescu** — Tulcea-Bihor, **Ion Mihai** — Pitești; **Gheorghe Furtună** — Păltiniș-Buzău, **Gabriel Cincă** — București, **Gheorghe Nazarie** — Concești-Botoșani, **Ștefan Szabo** — Oradea, **Paul Lepuș** — Slănic-Prahova, **Mircea Cheoreșan** — Moldova Nouă-Caraș Severin, **Dan Enescu** — Vălenii de Munte-Prahova, **Vasile Dobra** — Stancea-Ilfov, **Adrian Liviu Niță** — Cîmpina, **Costică Dodu** — Cudalbi-Galați, **Cornel Nițu** — Pitești, **Adrian Popescu** — Orbeasca de Jos-Teleorman, **Marin Roșca** — Dincu-Ilfov, **Mannel Petrovici** — Cîmpina, **Mihai Bogza** — Tîrgu-Jiu, **Cristian Dumitrescu** — Pitești, **Robert Ilie** — Ploiești, **Constantin Boff** — Berești-Suceava, **Ion Oprea** — Orbeasca de Jos-Teleorman, **Ludovic Raning** — Reșița, **Gheorghe Chiriță** — Berești-Suceava, **Constantin Tunaru** — Bîlteni-Gorj, **Tudor Matei** — Ciușlea-Vaslui, **Nicolae Romagno** — Bîlteni-Gorj, **Marian Șerban** — Reșița, **Mihai Lupulescu** — Dumbrăveni-Suceava, **Florin Gebaur** — Bîlteni-Gorj, **Gheorghe Gladun** — Dumbrăveni-Suceava, **Alexandru Mihu,** — Peșteana-Gorj, **Nicu Pintilie** — Dumbrăveni—Suceava, **Petru Boulescu** — Reșița.

(Va urma)

SCHEMA PROCESULUI POZITIV SE AFLĂ ÎN NUMĂRUL 40 AL REVISTEI NOASTRE.

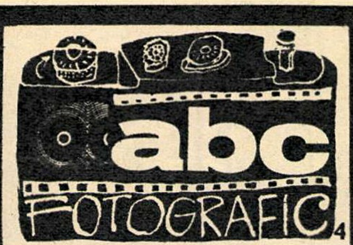

PRELUCRAREA HÎRTIEI FOTOGRAFICE

În sfîrșit, filmul negativ a fost prelucrat și trebuie să stabilim ce hîrtie fotografică i se potrivește! Dorința fiecăruia este ca imaginea pe hîrtie să posede o anumită strălucire, o gamă bogată de tonalități și nuanțe corespunzătoare temei fotografiate. Însă calitatea este determinată întotdeauna de clișeu și de folosirea rațională a gradațiilor și sortimentelor existente de hîrtie fotografică. Despre caracteristicile hîrtiei nu mai amintim, acum, deoarece în revista «Racheta cutezătorilor» nr. 6/1970 s-a expus detaliat tot ce este nou în ceea ce privește noile sortimente fabricate în țara noastră.

Un factor determinant în obținerea calității este utilizarea corectă a substanțelor de developare și fixare. În genere substanțele chimice folosite în laboratorul fotografic sînt ușor alterabile sub influența luminii, aerului și umidității. Pentru depozitarea lor se va alege un loc uscat și nu prea cald. Ele se păstrează în borcane de culoare brună, acoperite cu dopuri din sticlă sau plută învelite cu foi de staniol sau P.V.C. pentru a evita oxidarea substanțelor. Sticlele se vor eticheta cu următoarele date: felul substanței, concentrația, data preparării. Pentru prepararea soluțiilor aveți nevoie de un cîntar, un cilindru gradat și o linguriță de material plastic. Temperatura apei în timpul preparării soluțiilor nu trebuie să depășească 45°C. Substanțele, obligatoriu, se vor dizolva în ordinea indicată de rețetă, agitîndu-se continuu conținutul.

Revelatorii se împart în trei categorii: — moale — normal și contrast. Spre deosebire de cazul materialelor negative, unde se recomandă utilizarea revelatorilor preambalați, la developarea hîrtiei fotografică este indicată folosirea revelatorilor preparați după rețetă.

Revelatorul ORWO 100. **Timpul de developare la 20°C este de 1-2 minute. Metol — 1 g; sulfit de sodiu anhidru — 13 g; hidrochinonă — 3 g; carbonat de sodiu anhidru — 26 g; bromură de potasiu — 1 g; apă pînă la 1 000 cm^3.**

Revelator universal: **metol — 1 g; sulfit de sodiu cristalizat — 26 g; hidrochinonă — 3 g; carbonat de sodiu cristalizat — 100 g; bromură**

Continuare in pag. 14

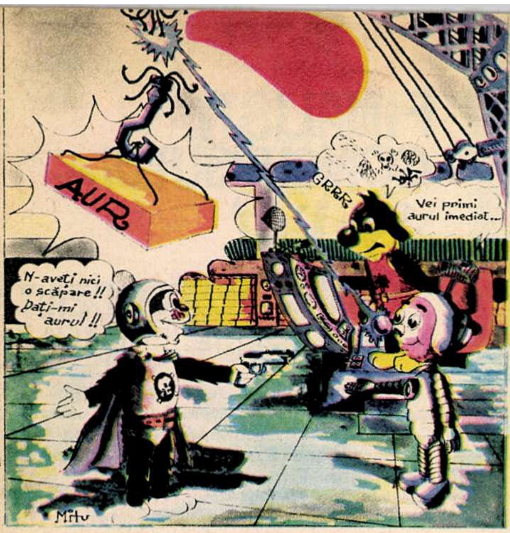
AUR
GRRR
Vei primi aurul imediat...
N-aveți nici o scăpare!! Dați-mi aurul!!
Mitu

CITIȚI
10
RACHETA cutezătorilor
SUBSOLUL marilor orașe
FILATELIE
Familia
OARE!
Zilele RACHETEI CUTEZĂTORILOR
VA FI aeroTRENUL VEHICULUL VIITORULUI ?
MAȘINA de TIMPULUI călătorește
Pe urmele piraților celeb

AVENTURILE
COLEGULUI *Minitehnicus*

DESENE ȘI TEXT – MITU G. – BUCUREȘTI – O AVENTURĂ ÎN ERA COSMICĂ

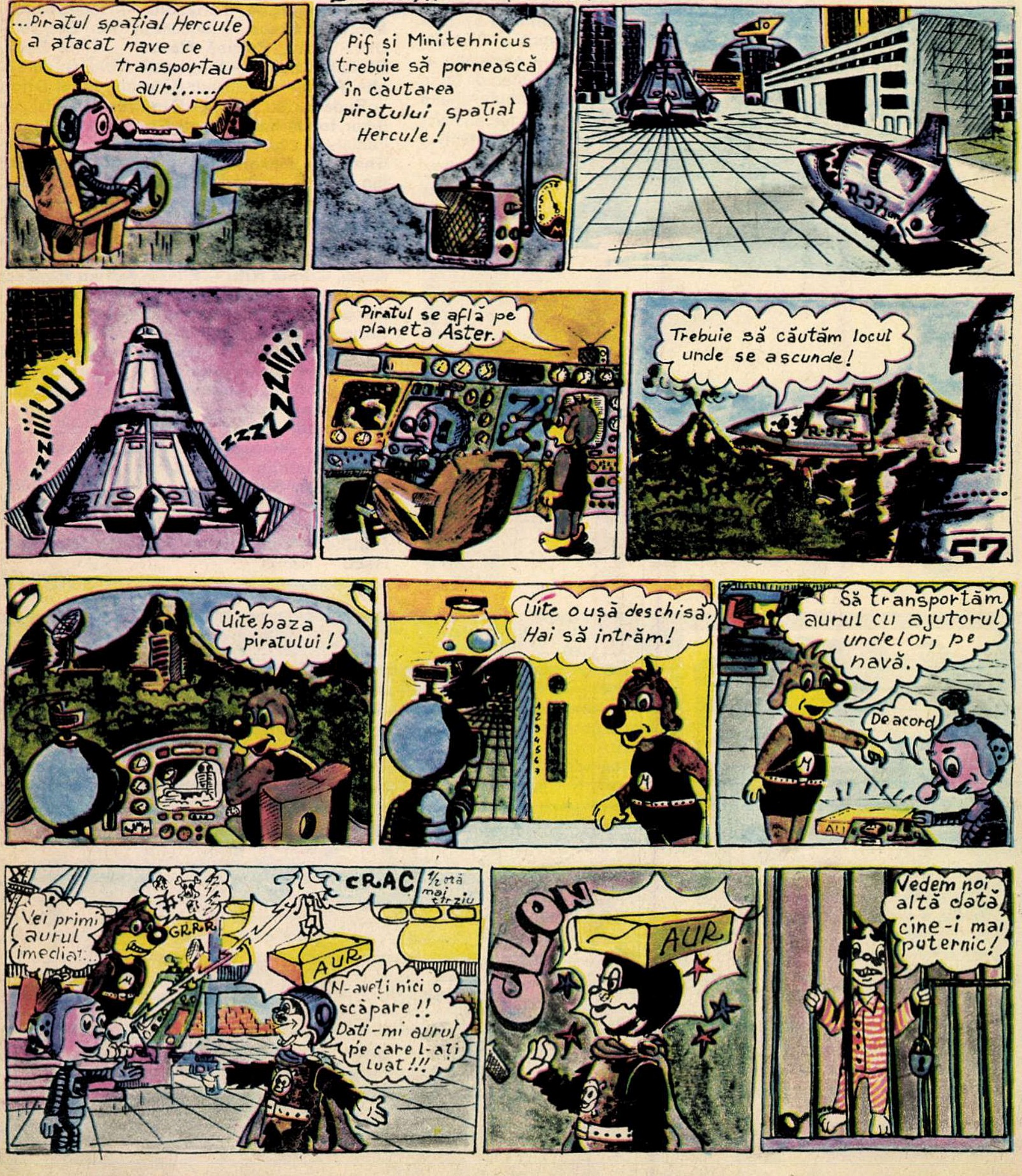
...Piratul spațial Hercule a atacat nave ce transportau aur!.....
Pif și Minitehnicus trebuie să pornească în căutarea piratului spațial Hercule!
R-57
zzziiiUU
zzzZZiiii
Piratul se află pe planeta Aster.
Trebuie să căutăm locul unde se ascunde!
57
Uite baza piratului!
Uite o ușă deschisă. Hai să intrăm!
Să transportăm aurul cu ajutorul undelor, pe navă.
De acord
AUR
Vei primi aurul imediat...
GRRR
CRAC
1/2 oră mai tîrziu
AUR
N-aveți nici o scăpare!! Dați-mi aurul pe care l-ați luat!!!
CLON
AUR
Vedem noi altă dată cine-i mai puternic!

abc FOTOGRAFIC

(Urmare din pag. 13)

de potasiu — 1 g; apă pînă la 1 000 cm³

Timpul de developare un minut la temperatura de 20°C.

Revelator contrast: metol — 1,5 g; sulfit de sodiu anhidru — 50 g; hidrochinonă — 12 g; carbonat de sodiu anhidru — 60 g; bromură de potasiu — 3 g; apă pînă la 1 000 cm ³.

Timpul de developare 1—2 minute la temperatura de 20°C.

Revelator moale: metol — 6 g; sulfit de sodiu anhidru — 30 g; hidrochinonă — 1 g; carbonat de sodiu anhidru — 20 g; bromură de potasiu — 0,5 g; apă pînă la 1 000 cm ³.

Timpul de developare 1—2 minute la temperatura de 20°C. În comerț se găsesc revelatori preambalați și pot fi utilizați respectîndu-se instrucțiunile de folosire (Rodinal, Metol-Hidrochinonă, Rodaminal etc.).

După revelare urmează o spălare intermediară și apoi fixarea. Fotografiile trebuie puse în tavă cu fața în jos, trecîndu-le de două-trei ori prin soluție. Rețeta fixajului voi o cunoașteți deja de la prelucrarea filmului negativ: hiposulfit de sodiu — 250 g, metabisulfit de potasiu — 25 g; apă pînă la 1 000 cm ³.

Durata fixării este de 10 minute, după care urmează spălarea finală, ce trebuie făcută în apă curgătoare sau prin agitare continuă într-un vas mare cu apă curată, 30 de minute pînă la o oră. Desigur, după spălare urmează uscarea. Toate hîrtiile în afară de cele cu luciu pot fi uscate într-un mod oarecare. Cele cu luciu se usucă în așa fel încît să capete luciul oglinzii. În acest scop se folosesc aparate speciale de uscat, existente în comerț, sau pot fi înlocuite cu o placă de cristal sau semicristal, sau cu un geam foarte drept, fără zgîrieturi și defecte. Placa de sticlă trebuie bine curățată de petele de grăsime sau impurități cu apă caldă și săpun, după care se lustruiește perfect. Fotografiile umede se vor pune pe geam cu emulsia, întinzîndu-se bine cu rola pe toată suprafața pozei, astfel să dispară orice bulă de aer sau strop de apă. Uscarea durează destul de mult, însă cînd sînt gata, ele singure se desprind.

Ultima operație care mai are loc este tăierea marginii fotografiei spre a-i da un aspect plăcut. Tăiere ce se face cu cuțite speciale, ori cu foarfeca.

ELENA FUNDULEA

JOC CU FISE

La acest joc pot participa 2 pînă la 6 copii. Pentru joc sînt necesare cinci fise mici și una mai mare. Jucătorii încep pe rînd. Fiecare așază o fisă mică pe masă și apăsînd pe ea cu fisa mai mare caută să o facă să sară într-o cutie care se pune pe masă. Jocul este individual și fiecare jucător are dreptul la o mișcare. De fiecare dată cînd fisa este introdusă în cutie, jucătorul respectiv obține un punct. Cîștigător este acela care întrunește mai repede numărul de puncte stabilite (50, 100, 150).

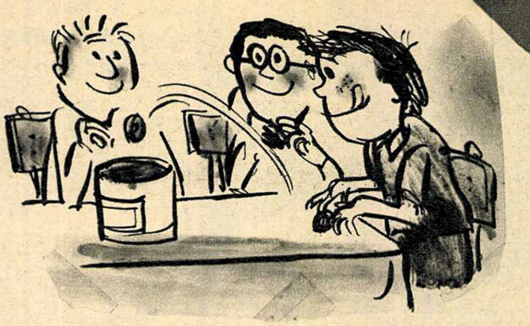

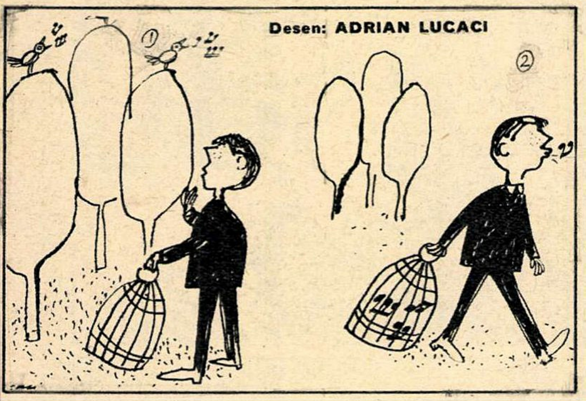

Desen: ADRIAN LUCACI

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1						■				
2					■					
3				■						
4		■							■	
5							■			■
6	■		■					■		
7						■				
8		■			■					
9				■						
10					■					

Un ZÎMBET cu...

Giacomo Puccini, celebrul compozitor italian, 1858—1924, era prieten foarte bun cu nu mai puțin celebrul său compatriot, dirijorul Arturo Toscanini, 1867—1957. Puccini obișnuia ca de Anul Nou să-i trimită prietenului său un colet cu dulciuri. Într-un timp cei doi amici s-au certat. De Anul Nou, Puccini, făcîndu-și cumpărăturile obișnuite, îi expedie și dirijorului tradiționalul cadou. Seara însă, își aduse aminte că este certat cu Toscanini, se duse la poștă și îi trimise următoarea telegramă: «Expediat pachetul din greșeală. Puccini». Urgent sosi și răspunsul: «Mîncat pachetul, tot din greșeală. Toscanini».

PRACTIC

Confecționați-vă un săculeț, care vă poate fi de folos la școală.

Croiți-vă sacul după dimensiunile dorite. Din orice material de pînză sau plastic croim un dreptunghi, să zicem de 32 × 24 cm, pe care-l îndoim în două, apoi coasem la mașină sau de mînă (pe dos), pe latura verticală și cea orizontală. Marginea superioară (gura sacului) o coasem pe o lățime de circa 2 cm, obținîndu-se astfel un tiv, prin care trecem un șiret pentru închis sacul. Vezi desenul alăturat.

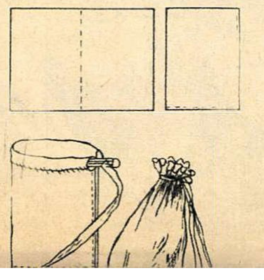

RADIO

Din programul emisiunilor pentru copii pe perioada 15—22 octombrie, spicuim:

Vă reamintim că în fiecare dimineață, la ora 8,10, pe pr. II, emisiunea «Tot înainte» transmite cunoscutele rubrici «Nou în unitățile de pionieri», «Agenția radiofonică a pionierilor, transmite», «Pionier club», «Rezervat micilor specialiști» și rubrica sportivă «Toți în formă». În cadrul emisiunii «100 de legende românești» de joi, 15 octombrie, ora 15,00, pe pr. I, veți putea audia scenariul «Arcașii lui Ștefan», iar marți, 20 octombrie, la ora 10,30 pe același program, scenariu «Galileo-Galilei», de Eduard Jurist în cadrul emisiunii «Fonoteca pentru copii».

Pentru amatorii de știință și tehnică emisiunea «Vreau să știu» de miercuri, 21 octombrie, ora 10,30, pe pr. I, vă oferă evocarea «Simion Mehedinți» din ciclul «Înaintași de seamă ai științei românești».

Măsuri greutăți

ORIZONTAL: 1) Șa mare pentru povară — Plată divizată. 2) Emoție grea. Cu greutate unică. 3) Într-o piesă unică sau mare. Îți indică greutate (pl.) 4) «Măsură» după plac. 5) Cantitate mică. Măsoară alfabetul! 6) Urme ușoare. Editura științifică. 7) Minuscul — Nume de băiat. 8) Despică. Mediu ... de mare. 9) Măsoară ziua și noaptea. Una din mărimile unui corp. (pl.). 10) Măsură veche de 125 ocale (pl.) — «Adăugat».

VERTICAL: 1) Mărime unică (pop). Sport nautic. 2) Sală de odinioară. În fine. Saturn. Soare egiptean. 3) Descrie viața grea a micului comediant în romanul «Povestea copilului pierdut». Material pentru greutăți. 4) Unealtă mică. Salt greutăți! 5) Foarte mic. 6) Cel puțin. Moleculă gram. 7) Asemănători pisicii. La fel de grei. 8) Puternică. Ieș la iveală dintr-o dată. 9) Efectuat contra cronometru. În sistemul zecimal. (pl.) 10) În asemenea măsură. Parcurge viteze extrem de mari.

I. ALEXANDRU

V-ați reînnoit
abonamentele
la „Cutezătorii“?
În curînd,
un extraordinar
roman foileton.
Autor:
NICUȚĂ TĂNASE

Concrețiuni prelinse și întărite pe pereții peșterilor (formațiuni stalagmitice parietale).

ANTENE

- **Discotron — este numele unui patefon portativ realizat în Anglia. El poate funcționa în orice poziție, poate fi așezat pe orice parte sau purtat în mînă. Șocurile nu au influență asupra funcționării lui. De dimensiuni foarte mici, discotronul este alimentat de o baterie.**

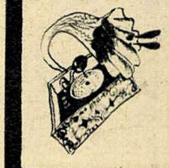

- **O metodă nouă de pescuit, folosită în Noua Zeelandă. Elicoptere amfibii aruncă plasele în locurile unde s-au detectat mari aglomerări de pește. Cînd acestea sînt pline, elicopterele le strîng și le duc, împreună cu peștele pe țărm**

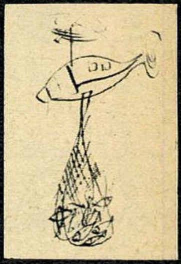

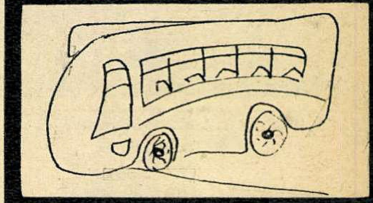

- **Primul electrobuz a fost dat în folosință în orașul Koblenz (R.F. a Germaniei). Vehiculul nu face zgomot și nu emană gaze toxice. Electrobuzul prezintă încă unele inconveniente din cauza bateriei, care ajunge la greutatea de 4 000 kg și a autonomiei de numai 50 km. Datorită acestui lucru, bateria trebuie schimbată foarte des. Reîncărcarea ei durează cîteva ore. În prezent, specialiștii lucrează la realizarea unor acumulatori cu gabarit redus și cu o durată de funcționare mai mare.**

AFIȘ

PENTRU ACEASTĂ SĂPTĂMÎNĂ VĂ RECOMANDĂM:
O CARTE: «Mademoiselle Maussade» — «Domnișoara Ursuza» de Iulia Hașdeu, în traducerea lui Bogdan Petriceicu Hașdeu.
UN FILM: «Canarul și viscolul» — un film istoric, producție românească.
O PIESĂ DE TEATRU: «D-ale carnavalului» la Teatrul «Lucia Sturdza Bulandra», Bd. Schitu Măgureanu.

AUREL VLAICU

REZUMATUL CAPITOLULUI PRECEDENT

Cei doi frați, Aurel și Ion, își construiesc o pereche de aripi din șindrilă cu care se lansează dintr-un... copac. Aripile se fring. Ion își rupe mîna, iar Aurel încasează o bătaie grozavă pentru toți «gărgăunii» ce-i trec prin cap.

2

Scenariu de **RADU F. ALEXANDRU**
Desene de **A. STĂNESCU**

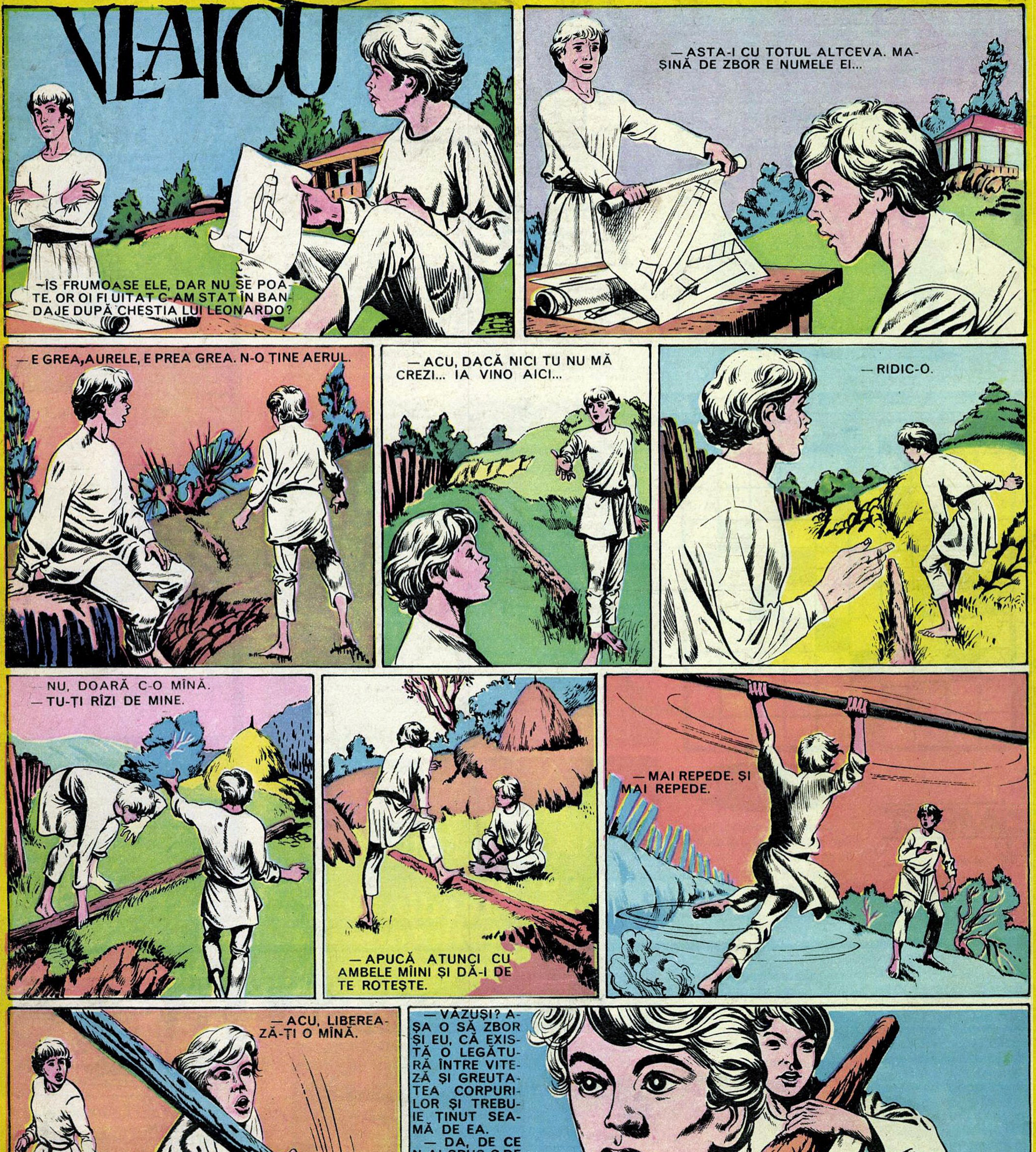
—ÎS FRUMOASE ELE, DAR NU SE POATE. OR OI FI UITAT C-AM STAT ÎN BANDAJE DUPĂ CHESTIA LUI LEONARDO?
—ASTA-I CU TOTUL ALTCEVA. MAȘINĂ DE ZBOR E NUMELE EI...
—E GREA, AURELE, E PREA GREA. N-O ȚINE AERUL.
—ACU, DACĂ NICI TU NU MĂ CREZI... IA VINO AICI...
—RIDIC-O.
—NU, DOARĂ C-O MÎNĂ.
—TU-ȚI RÎZI DE MINE.
—APUCĂ ATUNCI CU AMBELE MÎINI ȘI DĂ-I DE TE ROTEȘTE.
—MAI REPEDE. ȘI MAI REPEDE.
—ACU, LIBEREAZĂ-ȚI O MÎNĂ.
—VĂZUSI? AȘA O SĂ ZBOR ȘI EU, CĂ EXISTĂ O LEGĂTURĂ ÎNTRE VITEZĂ ȘI GREUTATEA CORPURILOR ȘI TREBUIE ȚINUT SEAMĂ DE EA.
—DA, DE CE N-AI SPUS-O DE LA ÎNCEPUT? ACU AM PRICEPUT CE VREI SĂ FACI ȘI, DACĂ-I AȘA, SIGUR AI SĂ REUȘEȘTI...

(VA URMA)

Redactor șef: MIHAI NEGULESCU. Secretar general de redacție: OVIDIU ZOTTA
Redacția: București, Piața Scînteii nr. 1 Telefon: 17.60.10. Administrația: EDITURA SCÎNTEIA. Tiparul Combinatul Poligrafic CASA SCÎNTEII. Redactor artistic: Ioan DONCA. Tehnoredactor: Rozalia BARANY.

1 leu
41033